

Ikt. sz.: FFB/57-1/2013.

Ikt. sz.: EGB/36-1/2013.

Ikt. sz.: MB/67-1/2013.

FFB-20/2013. sz. ülés
(FFB-130/2010-2014. sz. ülés)

EGB-13/2013. sz. ülés
(EGB-89/2010-2014. sz. ülés)

MB-18/2013. sz. ülés
(MB-108/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Fenntartható fejlődés bizottságának,**
Egészségügyi bizottságának,
valamint **Mezőgazdasági bizottságának**
2013. június 4-én, kedden, 10 óra 12 perckor
az Országház Delegációs termében (főemelet 40.)
megtartott együttes üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	6
<i>Tájékoztató a parlagfű-mentesítéssel kapcsolatos 2012. évi feladatok végrehajtásáról, valamint a 2013. évi parlagfűszezónra való felkészülésről, a végrehajtással összefüggő kérdésekről</i>	
<i>Tájékoztató a parlagfű elleni küzdelem egészségügyi vonatkozásairól</i>	6
<i>Szalkai Gábor (Vidékfejlesztési Minisztérium) tájékoztatója</i>	7
<i>Kiegészítések</i>	11
<i>Gábrriel Géza (Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal)</i>	11
<i>Prof. dr. Nékám Kristóf (Emberi Erőforrások Minisztériuma)</i>	13
<i>Dr. Páldy Anna (Emberi Erőforrások Minisztériuma)</i>	15
<i>Bartos Mónika (Fidesz)</i>	17
<i>Szabó Rebeka (független)</i>	17
<i>Hozzászólások a meghívottak részéről</i>	18
<i>Dr. Juhászné Halász Judit (Parlagfűmentes Magyarországért Egyesület)</i>	18
<i>Kárpátiné dr. Győrffy Katalin (Magyar Növényvédő Mérnöki és Növényorvosi Kamara)</i>	19
<i>Kérdések, hozzászólások a bizottságok tagjai részéről</i>	19
<i>Reflexiók</i>	31
<i>Prof. dr. Nékám Kristóf (Emberi Erőforrások Minisztériuma)</i>	31
<i>Szalkai Gábor (Vidékfejlesztési Minisztérium)</i>	32
<i>Elnöki összefoglaló</i>	33

Napirendi javaslat

1. Tájékoztató a parlagfű-mentesítéssel kapcsolatos 2012. évi feladatok végrehajtásáról, valamint a 2013. évi parlagfűszezónra való felkészülésről, a végrehajtással összefüggő kérdésekről

Tájékoztatót ad:

Vidékfejlesztési Minisztérium képviselője

Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal képviselője

2. Tájékoztató a parlagfű elleni küzdelem egészségügyi vonatkozásairól

Tájékoztatót ad:

Emberi Erőforrások Minisztériuma képviselője

3. Egyebek

Az ülés résztvevői**A Fenntartható fejlődés bizottsága részéről****Megjelent**

Elnököl: **Dr. Szili Katalin** (független), a bizottság elnöke

Dr. Bácskai János (Fidesz)
Bartos Mónika (Fidesz)
Schmidt Csaba (Fidesz)
Vincze László (Fidesz)
Dr. Aradszki András (KDNP)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz) Schmidt Csabának (Fidesz)
Dr. Nagy Andor (KDNP) Bartos Mónikának (Fidesz)
Szabó Imre (MSZP) dr. Szili Katalinnak (független)
Bányai Gábor (Fidesz) dr. Bácskai Jánosnak (Fidesz)
Cseresnyés Péter (Fidesz) dr. Aradszki Andrásnak (KDNP)
Sebestyén László (Fidesz) Vincze Lászlónak (Fidesz)

Az Egészségügyi bizottság részéről**Megjelent**

Dr. Kovács József (Fidesz), a bizottság elnöke
Dr. Gyenes Géza (Jobbik), a bizottság alelnöke
Bábiné Szottfried Gabriella (Fidesz)
Dr. Hollósi Antal Gábor (Fidesz)
Prof. Iván László (Fidesz)
Dr. Kupper András (Fidesz)
Dr. Szabó Tamás (Fidesz)
Dr. Szalay Péter (Fidesz)
Dr. Zombor Gábor (Fidesz)
Hegedűs Tamás (Jobbik)
Dr. Kiss Sándor (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Bene Ildikó (Fidesz) dr. Kovács Józsefnek (Fidesz)
Dr. Daher Pierre (Fidesz) dr. Szalay Péternek (Fidesz)
Dr. Heintz Tamás (Fidesz) Bábiné Szottfried Gabriellának (Fidesz)
Dr. Puskás Tivadar (KDNP) dr. Zombor Gábornak (Fidesz)

A Mezőgazdasági bizottság részéről

Megjelent

Gőgös Zoltán (MSZP), a bizottság alelnöke
Obreczán Ferenc (Fidesz)
Patay Vilmos (Fidesz)
Pócs János (Fidesz)
Tiffán Zsolt (Fidesz)
Dr. Tóth József (Fidesz)
Dr. Józsa István (MSZP)
Magyar Zoltán (Jobbik)
Suhajda Krisztián (Jobbik)
Varga Géza (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Font Sándor (Fidesz) Patay Vilmosnak (Fidesz)
Horváth István (Fidesz) Tiffán Zsoltnak (Fidesz)
Jakab István (Fidesz) Obreczán Ferencnek (Fidesz)
Örvendi László (Fidesz) Pócs Jánosnak (Fidesz)
Sáringer-Kenyeres Tamás (KDNP) dr. Tóth Józsefnek (Fidesz)
Harangozó Gábor (MSZP) Gőgös Zoltánnak (MSZP)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Szalkai Gábor főosztályvezető-helyettes (Vidékfejlesztési Minisztérium)
Gábrriel Géza igazgatóhelyettes (Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal Növény-, Talaj- és Agrárkörnyezet-védelmi Igazgatóság)
Prof. dr. Nékám Kristóf szakértő (Emberi Erőforrások Minisztériuma)
Dr. Páldy Anna szakértő (Emberi Erőforrások Minisztériuma)
Dr. Juhászné Halász Judit elnök (Parlagfűmentes Magyarországért Egyesület)
Kárpátiné dr. Győrffy Katalin főtitkár (Magyar Növényvédő Mérnöki és Növényorvosi Kamara)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 12 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

DR. SZILI KATALIN (független), a Fenntartható fejlődés bizottságának elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Kedves Vendégeink! Tisztelt Elnök Úr! Alelnök Úr! Kedves meghívott Vendégeink! Elnézésüket kérjük, hogy egy kicsit csúsztunk a megnyitóval, de a Fenntartható fejlődés bizottsága az árvízhelyzetről hallgatott meg egy tájékoztatót, és ezért történt a csúszás, amiért meghívott vendégeinktől is elnézést kérünk. Köszönöm valamennyi bizottságnak, a Mezőgazdasági és az Egészségügyi bizottságnak is, hogy amikor kértük, hogy egy együttes ülésen tekintsük át az ideai parlagrafű elleni küzdelem és a parlagrafű kérdésköreit, akkor mind a két bizottság vezetői rögtön arról tájékoztattak, hogy készek ennek az együttes bizottsági ülésnek a megtartására. Ennek nyilván vannak formai követelményei, mégpedig valamennyi bizottságnak határozatképesnek kell lennie ahhoz, hogy egy határozatképes együttes ülést tarthassunk, de amennyiben legalább egy bizottság határozatképes, akkor máris nem tanácskozási joggal, hanem határozatképesen tárgyalunk. Megköszönöm az elnök úrnak és az alelnök úrnak, hogy arra kértek, hogy vezessem le ezt az ülést.

Tekintettel arra, hogy valamennyi bizottság titkársága arról tájékoztatót, hogy határozatképesek a bizottságok, először is arra fogom képviselőtársaimat kérni, hogy szavazzunk arról, hogy azt a két napirendi pontot, amely a mai ülésünk napirendjén szerepel a parlagrafű kérdése kapcsán, és a napirendet elfogadják-e. Utána néhány technikai kérdéstről is szólni fogok, mégpedig arról, hogy a Vidékfejlesztési Minisztérium, továbbá az Emberi Erőforrások Minisztériumának a munkatársait kértük arra, hogy adjanak egy tájékoztatót. Én úgy terveztem, hogy körülbelül háromnegyed órában adnánk lehetőséget a négy felvezetésre. Abban kell majd még döntenünk, és abban kérem képviselőtársaim támogatását, hogy azt követően 3-3 percben civil felszólalásokra adjunk lehetőséget, és szeretném, ha legkésőbb délben befejeznék az ülést, nyilván azokkal a tanulságokkal, amelyeket a vitát követően mi magunk is megállapítunk. Így először akkor arra kérem képviselőtársaimat, szavazzunk arról, hogy elfogadható-e így az együttes ülés napirendje. Kérem, hogy akkor erről szavazzunk. *(Szavazás.)* Kérek egy ellenpróbát: volt-e, aki nem támogatta? *(Szavazás.)* Nem volt. Van-e, aki tartózkodik? *(Szavazás.)* Nincs. Megállapítom, hogy a bizottságok egyhangúlag támogatták ezt a napirendet, amelynek keretében egyrészt tájékoztatót hallgatunk meg a parlagrafű-mentesítéssel kapcsolatos 2012. évi feladatok végrehajtásáról, valamint a '13. évi parlagrafűszezónra való felkészülésről, a végrehajtással összefüggő kérdésekről, illetőleg ezeknek az egészségügyi vonatkozásairól.

Tájékoztató a parlagrafű-mentesítéssel kapcsolatos 2012. évi feladatok végrehajtásáról, valamint a 2013. évi parlagrafűszezónra való felkészülésről, a végrehajtással összefüggő kérdésekről

Tájékoztató a parlagrafű elleni küzdelem egészségügyi vonatkozásairól

Tisztelt Képviselőtársaim! Először VM részéről Szalkai Gábor főosztályvezető-helyettes urat illeti a szó. Kérem, hogy akkor tartsa meg a felvezetőjét.

Szalkai Gábor (Vidékfejlesztési Minisztérium) tájékoztatója

SZALKAI GÁBOR (Vidékfejlesztési Minisztérium): *(A tájékoztatót vetítés kíséri.)* Köszönöm szépen. Szeretettel köszöntök mindenkit! Elnök Asszony! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Először is szeretném megköszönni a lehetőséget, hogy beszámolhatunk a Vidékfejlesztési Minisztérium és a kormány 2012. évi parlagfü ellen tett feladatairól és a 2013-as célokról, az elkövetkező év és évek feladatairól. Először is szeretnék bemutatkozni: Szalkai Gábor, az élelmiszerlánc-felügyeleti főosztály főosztályvezető-helyettese vagyok, a Vidékfejlesztési Minisztériumban a mi főosztályunk koordinálta a 2012. évben elfogadott Magyarország parlagfü elleni rövid és középtávú védekezési akciótervről szóló kormányhatározatnak az előkészítését és elfogadását, és utána a kormányhatározat az összes érintett minisztérium, így a Vidékfejlesztési Minisztérium számára is konkrét feladatokat, felelősöket és határidőket határozott meg. A 2012. évi meghatározott tevékenységekről, feladatokról 2013 januárjában el is készült az érintett minisztériumok jelentése, ezt a Vidékfejlesztési Minisztérium fogta össze. A jelentést a kormány elfogadta, az nyilvános, a Vidékfejlesztési Minisztérium honlapjáról elérhető, és mindenki megtekintheti ezt a jelentést, amely a kormányhatározatban tárgyalt feladatokról készült. A mai bemutató előadásomban is az akcióterv meghatározott feladatairól adnék röviden tájékoztatást, közben, ahogy végigmegyünk a feladatokon, ismertetném az idei évre tervezett intézkedéseket, és beszámolnék az előrehaladásról, az esetleg előttünk álló feladatokról.

A kormány elfogadta ezt az akciótervet, én leginkább ezt tekintem a tavalyi év egyik legnagyobb sikerének, hogyha ezt így megfogalmazhatom. Én úgy gondolom, megfelelő helyére került a parlagfü kérdésköre, az allergia kérdésköre, ami nagyon sok embert érint. Úgy gondolom, hogy itt csak komplex megközelítéssel és széles társadalmi összefogással tudunk eredményeket elérni, nem lehet azt mondani, hogy csak a mezőgazdaságnak, csak az egészségügynek, csak a környezetvédelemnek lenne a feladata a parlagfü-mentesítés, hanem a társadalom minden rétegének és tagjának ismernie kell a parlagfüvet, és el kell végeznie a szükséges feladatait, ami, én úgy gondolom, az önkéntes jogkövető magatartásból ered. Először is szeretném megköszönni az összes érintett minisztérium közreműködését, de természetesen a civil szervezetek, a civil aktivisták nagyon aktív és hasznos tanácsait, részvételét is abban, hogy elkészült ez a kormányhatározat, és hogy segítik az államot ennek a feladatnak az elvégzésében. Úgyhogy én akkor bele is vágnék a közepébe.

A kormányhatározat 1.1. pontja meghatározta, hogy felül kell vizsgálni a hatósági eljárásrendet, meg kell határozni egy olyan szankcionálási rendszert, amelyben megtörténik a közérdekű védekezés és a bírságolási rendszer felülvizsgálata, ezen kívül a távérzékelési és különböző új és újabb felderítési rendszereknek, módszereknek az alkalmazási lehetőségeit kell megvizsgálni. A 221/2008. kormányrendelet határozza meg a parlagfü elleni védekezés részletes szabályait. Elindítottuk ennek a kormányrendeletnek a módosítását, folyamatban van annak az egyszerűsítése, ésszerűsítése. Mivel elég komplex a kérdés, eddig még a 2012. szeptember 30-ai határidő ellenére sem sikerült eredményre jutni, de nagyon remélem, hogy rövid időn belül sikerül meghozni azokat a kompromisszumokat és elérni azokat a közös vonalakat, amelyekkel sikerül a szankcionálási és a hatósági intézkedéseket egyszerűsíteni, végrehajthatóvá tenni. Az akciótervnek is az azonban a célja, hogy ne a bírságolás, ne a büntetés legyen a cél, hanem az egy eszköz legyen a hatóság kezében, amellyel az állampolgárokat, a gazdákat olyan irányba tudja elvinni, hogy önként végrehajtsák ezt a feladatukat a parlagfü elleni védekezésben.

A kormányhatározat 1.2. pontja szintén hatósági feladatokat érint: a megyei kormányhivataloknak a Vidékfejlesztési Minisztériummal együttműködve adja a feladatot. A július 1-jei határidő mindenki előtt ismert, ez az az ominózus határidő, amit követően minden földtulajdonosnak, illetve földhasználónak meg kell akadályoznia a parlagfű virágbimbójának a kialakulását, és ezt az állapotot a vegetációs időszak végéig fenn is kell tartani; hogyha ezt nem teszi meg, akkor számíthat bírságra is, közérdekű védekezés elrendelésére is, és ennek a megfizetési kötelezettsége vonatkozik rá. Ezt a feladatot folyamatosan ellátják a megyei kormányhatározatok földhivatalai és növény- és talajvédelmi igazgatóságai a külterületeken, a belterületeken a növény- és talajvédelmi igazgatóságok és a jegyző illetékes eljárni parlagfű-fertőzöttség esetén azokkal az állampolgárokkal szemben, akik nem végeztek el a kormányrendeletben és a törvényben meghatározott feladatukat, azaz nem mentesítették a területüket. Mindenkinek a figyelmét szeretném felhívni arra, hogy a parlagfű elleni védekezés és a védekezés végrehajtása nem az állam, nem a kormány feladata, hanem – ahogy a jogszabály is meghatározza – minden földtulajdonosnak és földhasználónak el kell végeznie ezt a védekezést. Állami területeken, önkormányzati területeken ez a kötelezettség természetesen különös figyelmet kap, és a jó példával az állampolgárok előtt járva az érintett minisztériumok erre is célprogramokat indítanak, hogy az állami, önkormányzati területek mentesítését elvégezzék.

Nagyon röviden a 2012. évi helyzetről. Egy aszályos év volt a 2012-es, amikor nemcsak a mezőgazdaság és a haszonnövények, hanem a parlagfű is megsínylette a csapadék hiányát, de én nagyon remélem, hogy nemcsak az aszályos időjárás, hanem az állampolgároknak, a gazdáknak az önkéntes jogkövető magatartása is hozzájárult ahhoz, hogy az előző két évhez képest a pollenszám is, ha nem is jelentősen és nem is a megfelelő mértékig, de csökkent, és a hatósági eljárással érintett területek, a parlagfűvel fertőzött területek mérete is csökkent. A most látható grafikonon látszik a 2010., a 2011. és a '12. évben mért napi országos átlag-pollenkoncentráció. A bevezetőmben elfelejtettem mondani, hogy a kormányhatározat az EMMI részére is meghatároz feladatokat, de mivel az egészségügy és az ÁNTSZ részéről is érkeztek kollégáim, ezeket a területeket én átugranám, ők számolnának be részletesen a pollenkoncentrációról és a parlagfüves intézkedések és helyzet egészségügyi vonatkozásairól.

Nagyon röviden néhány adat a tavalyi évi hatósági eljárásokról. Látszik, hogy külterületen a megyei földhivatalok mezőgazdasági 4,1 millió hektár területen végeztek felderítést, 2599 esetben 4550 hektár felderített, azaz fertőzött foltot vontak hatósági eljárás alá, és ebből 2114 hektáron rendeltek el közérdekű védekezést. A parlagfű elleni védekezési kötelezettség megszegése miatt kicsit több mint 101 millió forint növényvédelmi bírság került kiszabásra. A belterületi eljárásrendről: 168 esetben történt hatósági intézkedés, ez 260 ezer négyzetmétert érintett, és kicsit több mint 7 millió forint bírság került kiszabásra a belterületen érintett parlagfűfoltok kapcsán.

A kormányhatározat 1.3. pontja meghatározta a Vidékfejlesztési Minisztériumnak a feladatot, a lakosság számára egy parlagfű-bejelentési rendszer kifejlesztését és bevezetését, amellyel a parlagfűfoltok bejelentésének és a hatósághoz való eljuttatásának az eljárása egyszerűsödni fog, meggyorsul a bejelentések megérkezése az illetékes hatóságokhoz, a bejelentő egy előzetes regisztrációt követően teheti meg a bejelentését, és azt követően saját maga határozhatja meg, hogy szeretne-e információt kapni arról, hogy a hatóság milyen intézkedéseket mikor tett meg az érintett területen, ezt követően az ügy lezárásáról is akár SMS-ben, akár e-

mailben értesítést kaphat a bejelentő. Sokat gondolkodtunk rajta, hogy hogyan lehet ezt a rendszert úgy megvalósítani, hogy megfeleljen akár a bejelentő, akár a bejelentett ügyfél szempontjából a különböző adatvédelmi szabályoknak, és hogy az adatvédelmi előírásoknak megfelelően alakuljon ki, megfelelő informatikai biztonsági előírásokat is be kellett tartani. A parlagfű-bejelentő rendszer elkészült, a tavalyi évben a szezon végén már tesztüzemmódban működött. Az idei évben szeretnénk ezt kiteljesíteni, ami azt jelenti, hogy elektronikusan akár internetkapcsolattal és számítógéppel is meg lehet tenni a bejelentéseket, amelyek közvetlenül a parlagfű-információs rendszeren keresztül eljutnak az illetékes földhivatalokhoz külterületen, belterület esetén pedig az illetékes önkormányzathoz, tehát gyakorlatilag a bejelentést követően azonnal értesül a hatóság arról, hogy érkezett egy ilyen bejelentés, és sokkal gyorsabban le tudja reagálni, és meg tudja tenni a szükséges intézkedéseket. Ezen kívül a rendszer még rendelkezik egy olyan modullal is, hogy ha valaki egy okostelefon segítségével lefényképezi az adott területet, akkor egy okostelefonos alkalmazással is megteheti ezeket a bejelentéseket. Reméljük, hogy ezzel nagyon sokan részt fognak venni ebben az akcióban, és tényleg sikerül a hatóságot is segíteni abban, hogy megtalálja a parlagfűvel fertőzött területeket, amelyek eddig esetleg nem kerültek a látókörébe. Ez a földtulajdonosoknak, a földhasználóknak is egy olyan fokú – nem is tudom, hogy hogyan fogalmazzam meg – elővigyázatosságot jelent, hogy nemcsak akkor kell tartaniuk attól, hogy bírságra és közérdekű védekezés elrendelésére kell számítaniuk, amikor esetleg a hatóság autója vagy a helikoptere megjelenik a területükön, a területük fölött, hanem gyakorlatilag bármikor bárki, aki a területen jár, bejelentheti azt a hatóságnak, és azt követően szankcióra számíthat.

Sokat vizsgáltuk a hatósági intézkedések és bírságok ösztönző erejét, és arra a megállapításra jutottunk – egyeztetve különböző szakterületek szakértőivel –, hogy nem a bírság összege és a kiszabott bírság mértéke jelenti az elrettentő erőt arra, hogy valaki ne kerüljön jogszabályszegésbe, vagy ne kövessen el jogsértést, hanem a lebukás esélyét kell növelni. Tehát minden területen, minden alkalommal, amikor esetleg valakinek ilyen fertőzött területe van, biztosítani kell azt, hogy számíthat a szankcióra, és számíthat hatósági eljárásra, amint nem tartja be a jogszabályi kötelezettségeit. Itt látható ennek a rendszernek a címe, ahol – előzetes regisztrációt követően – bárki megteheti a bejelentéseket. Tervezzük, hogy ezt a rendszert már a július 1-jei határidő előtt elindítjuk, és azokkal a területekkel fogja a hatóság kezdeni az eljárást, amelyek kapcsán bejelentések érkeznek még a parlagfű virágzása előtt, és itt végzi el a szükséges felderítési tevékenységét.

Az 1.4. pont az ÁNTSZ-nek az aerobiológiai hálózat működtetését és annak fejlesztését írja elő. Kollégám erről a későbbiekben részletesen tájékoztatást fog adni.

Az 1.5. pont az önkormányzati és állami tulajdonban lévő földterületnek a mentesítését írja elő közfoglalkoztatási programok révén. Ezeknek a területeknek a teljes körű mentesítése, és hogy az állam jó példával járjon a polgárai előtt, az állami, önkormányzati területeknek a mentesítése külön pontban is szerepel a kormányhatározatban, és feladatként írja elő minden állami tulajdonban lévő területre, hogy jó példával a polgárok előtt járva végezze el a mentesítését. A Belügyminisztérium koordinálta a közfoglalkoztatási programot, ennek a parlagfűprogramját is, és az egyéb érintett programokat. A 2012. évben 66, parlagfűvel közepesen és erősen fertőzött kistérségen indult el kifejezetten parlagfű-mentesítésre célprogram, amelyben közel 1300 fő foglalkoztatása történt meg napi 8 órában, 3750 hektárt mentesítettek, és nem közvetlenül, de közvetve egyéb közfoglalkoztatási programokban 31 500 fő vett részt a területek mentesítésében, az

állami, önkormányzati területek rendbetételében, és természetesen közvetetten parlagfű-mentesítési feladatokat is elláttak.

A közfoglalkoztatási program a 2013. évben is folytatódik, 69 ezer fő tervezett foglalkoztatással valósul meg már folyamatosan ez a program. Speciálisan a parlagfű elleni védekezésre a Belügyminisztérium és a Vidékfejlesztési Minisztérium még a szezon előtt közösen dolgozta ki a közfoglalkoztatási programot, a szakmai irányvonalakat és a lehetőségeket erre a programra. Három ütemben valósul meg parlagfű elleni védekezés: látszik, hogy május, június és július hónapban van tervezett célprogram parlagfű elleni védekezésre. Az első ütem már május közepén le is zárult: 33 ezer fő foglalkoztatott bevonásával 5500 hektár terület rendbetétele, mentesítése történt meg – természetesen itt a területek gyommentesítéséről és rendbetételéről van szó, de ahol parlagfű volt a területen, annak az eltávolítása is megtörtént.

Kiemelt célja a kormányhatározatnak a szemléletformálás, a megfelelő információk eljuttatása az érintettekhez, kifejezetten a mezőgazdasági termelőkhez. Azt tudjuk az elmúlt évek tapasztalatai alapján, hogy a fő pollenadó területek nem belterületen, hanem külterületen, mezőgazdasági területeken találhatóak meg, ezek közül is leginkább a napraforgóátlák és a gabonatarlók jelentik a legnagyobb kockázatot vagy problémát. Éppen ezért az elmúlt évben is vagy már az elmúlt években is történtek erre oktatások civil szervezetek, szakmaközi szervezetek bevonásával, hogy a gazdákat, a termelőket informáljuk arról, hogy elsősorban védekezési kötelezettségük van, hogy ismerjék meg a parlagfüvet, és hogyha kérdésük van, akkor a Magyar Növényvédő Mérnöki és Növényorvosi Kamarához fordulhatnak, a növényorvos kollégáink bármilyen területen, akár belterületen, akár külterületen segíteni tudnak abban, hogy az adott területen mi a legoptimálisabb módszer arra, hogy a védekezést elvégezzék. A 2012. évben is indított egy speciális programot a növényorvosi kamara, amelyet az idei évben is folytatni fog, ahol megadott, előre elkészített tematika alapján előadásokkal, oktatási anyagokkal kívánják tájékoztatni a gazdákat, hogy milyen lehetőségeik, milyen módszereik vannak a parlagfű elleni védekezésre, hogyan tudják elérni a helyes gyakorlatok betartásával azt, hogy akár a legextrémebb időjárási körülmények között is biztosítsák azt, hogy a területük parlagfümentes legyen, és hogyan tudják mentesíteni a területeiket. Ezen kívül a társszervekkel együtt a Vidékfejlesztési Minisztérium is többször jelen volt a tavalyi évben, és az idei évben is tervezzük, hogy különböző nagyobb rendezvényeken, mezőgazdasági kiállításokon, különböző rendezvényeken fiatalokat, esetleg gazdákat információs anyagokkal, a parlagfűről szakmai kérdéseket tartalmazó kérdéssorral, apróbb kis ajándéktárgyak ellenében, hogyha valaki azt kitölti, szerezhetnek információt, hogy ismerjék meg a parlagfüvet, tudják meg a veszélyeit, és utána tegyék meg a szükséges lépéseket; mindenki érezze a felelősségét annak, hogy ez nagyon fontos, és rengeteg embertársukon tudnak segíteni azzal, hogyha önként elvégzik ezt a feladatukat. Kollégám a NÉBIH képviselőjeként fog beszélni az „Életet a környezetnek, életet az embereknek” című, határon átnyúló programról, amely Szabolcs megye és a romániai Szatmár megye iskolásainak a részvételével zajlott, és folyamatosan zajlik a napokban is.

A következő fejezete ennek a pontnak a tavalyi évben a légi felderítésnek az elvégzése és bevezetése a hatósági intézkedésekbe. Ez megtörtént, helikopterről egész megyéni területek kerültek felderítésre, azért is alakult így ez a nagyon nagy szám, a felderített területnek a nagysága azért is lett 4,1 millió hektár, mert több megyében a megye közel teljes területének a feltérképezése, felderítése megtörtént. A helikopteres felderítésnek nem is az a célja, hogy a hatósági eljárásokat gyorsítsa, hanem van egy

elrettentő ereje, és ez előre kommunikálva nagyon nagy hatással bírt a földtulajdonosok, földhasználók irányában, hogy végezzék el a feladatokat.

A kötelező növényorvos-szakirányítónak az alkalmazása mezőgazdasági területen a szakmával: itt a szakmával, a szakmaközi szervezetekkel folyik az egyeztetés, erre is kialakultak már tervezetek, hogy mekkora területről milyen területnagyság felett kellene kötelezően növényorvos-szakirányítót alkalmazniuk a gazdálkodóknak, aki ezzel biztosítaná azt is, hogy a területet gyommentesen tartsa, és nemcsak egy kötelezettség lenne a gazda felé, hanem a szakirányítónak egy felelőssége is lenne abban az irányban, hogy gyommentesen és megfelelő kultúrállapotban, zárlati károsítóktól mentesen tartsa az adott területet.

A nemzeti alaptantervbe be kell építeni a parlagfűvel kapcsolatos kérdéseket, feladatokat, és az ellene való hatékony védekezés módszerét is. A feladat megtörtént, a nemzeti alaptantervben a környezetvédelmi fejezetek mind általános iskolásoknak, mind középiskolásoknak tartalmazzák már ezeket a kötelezően előírt oktatási modulokat.

Az 1.8. pont szintén az egészségügyi részt érinti, úgyhogy én erről nem sokat mondanék; csak annyit, hogy a kormányhatározat előírja, hogy meg kell vizsgálni az allergiás betegségek terjedésének az okait, és a kezelés módszereiről és lehetőségeiről széles körben kell tájékoztatni a lakosságot.

El is jutottam az előadásom végére. Néhány diám van még arról, hogy mint külön feladattal nem nevesített minisztérium a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium a kezelésében lévő állami területeken mekkora területeken hol és milyen módszerekkel végezte el a gyommentesítést.

Még egyszer szeretném megköszönni a lehetőséget, és nagyon örülök annak, hogy a három bizottság közösen tárgyalja ezt a kérdést. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, fősztályvezető-helyettes úr. Csak tájékoztatásul szeretném elmondani azt, hogy képviselőtársaim valamennyien megkapták azokat az előzetes írásos tájékoztató anyagokat, amelyeket a tárcáktól kaptunk, illetőleg kiosztásra kerültek azok az anyagok, amelyeket a civil szervezetek bocsátottak a rendelkezésünkre. Szeretnénk megköszönni a kis parlagfűajándékot is, ami nyilvánvalóan figyelmeztetés is itt ma a számunkra. *(Gőgös Zoltán: Főleg akkor, hogyha itt szedték!)*

A következő felszólaló Gábrriel Géza igazgatóhelyettes úr a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal részéről. Kérem szépen, hogy férjünk bele a 45 percbe. Még egyszer hangsúlyozom: az anyagok, az előzetes írásos anyagok kiküldésre kerültek, kérem, hogy ennek tudatában tegye meg kiegészítését.

Kiegészítések

Gábrriel Géza (Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal)

GÁBRIEL GÉZA (Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal): Köszönöm szépen, elnök asszony. Tisztelt Képviselő Hölgyek, Urak! Gábrriel Géza, a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal Növény-, Talaj- és Agrárkörnyezet-védelmi igazgatóságának az igazgatóhelyettese vagyok. Először is egy kötelezettségemnek kell eleget tennem, ugyanis Jordán László elnökhelyettes, igazgató úr egyéb hivatali elfoglaltságának, korábban leegyeztetett kötelezettségének tesz eleget, úgyhogy sajnálatosan nem tud részt venni ezen az ülésen mint a téma fő felelőse, az ő szíves kimentését szeretném kérni.

Megpróbálok tényleg röviden és tömören reagálni az elhangzottakra; azért fogalmazok így, mert azt gondolom, hogy a főosztályvezető-helyettes úr igen kimerítően bemutatta azokat a hatósági feladatokat, azokat a tapasztalatokat, amelyeket a tavalyi év során szereztünk, illetve amelyek az idei év irányvonalait is meghatározzák. Igazából két hálás témával szeretném kiegészíteni az általa elmondottakat: szeretnék beszámolni két, a közelmúltban történt, igen pozitív kezdeményezésről, a parlagfű elleni közérdekű védekezés, illetve a környezettudatosság, nevezhetem így: parlagfű-tudatosság kialakítása érdekében tett erőfeszítéseinkről. Ezek mind közös töről fakadnak: a kormányhatározatban is a parlagfű elleni védekezésről szóló rövid- és középtávú akciótervre, annak is egy igen sarkalatos pontjára, erre épül fel az egész, a megelőzésre, mert az a leghatékonyabb hatósági eljárás, hogyha megelőzzük a parlagfű felszaporodását, akkor azzal mindenki csak jól jár, az egyén is, a társadalom is és a hatósági oldal is, mindenki csak nyerő szituációba tud kerülni.

A megelőzés legfontosabb pillérei: az információ átadása, a tájékoztatás, az állampolgárok megfelelő információkkal való ellátása és a szemléletformálás. Az akcióterv részeként a parlagfű elleni védekezés tematikája be fog épülni, és – ahogy hallhattuk is – már a közoktatás tananyagába beépül. A fiatalok megszólíthatók kampányokkal, ismeretterjesztő anyagokkal; jól tudjuk, hogy a fiatalok a legfogékonyabbak minden újdonságra, és bennük van a jövő. Ezen a mezsgyén indult el két igen pozitív kezdeményezés. Idén tavasszal a NÉBIH és a Vidékfejlesztési Minisztérium közösen elkészítette a Parlagfű kisokos című kiadványát, amely egy 15-16 oldalas tájékoztató füzet, egy igen minőségi tájékoztató füzet, azt tudom mondani. Ez egy színes, kisiskolásoknak szánt ismeretterjesztő anyag, a kisiskolások, a 2. és 4. osztályos általános iskolások lettek megcélözva ezzel a játékos füzetrel, tehát a 8-10 éves korcsoport. Játssza sajátíthatják el az alapinformációkat a parlagfűvel kapcsolatosan, a parlagfű által okozott allergén tünetekkel, a növény felismerésével, az esetleges elterjedésének a megakadályozásának a módszereivel kapcsolatban. Itt arra kell gondolni, hogy a kisiskolások számára jól ismert egyéb más játékos feladatokra épül ez a kiadvány, tehát keresztrejtvények, színezők, matricaragasztás, s a többi, tehát igazán őket célozza meg, és azt gondolom, hogy ez egy igen hasznos eleme lesz majd az oktatásnak. 27 ezer példányban került kinyomtatásra, illetve nyomdai munkában előkészítésre ez a kiadvány, és az a célunk, hogy a tanév végéig minden magyarországi általános iskolába eljuttassuk ezt a kiadványt, amely ingyenes, és a NÉBIH honlapjáról is elérhető elektronikusan. Ettől tényleg nagyon sokat várunk.

A másik kezdeményezés, amiről tényleg csak örömmel tudok beszámolni, aminek igazán az adja a különleges voltát, hogy nemcsak Magyarországra korlátozódik, hanem egy határon átnyúló együttműködést valósít meg, amit a főosztályvezető-helyettes úr is megemlített már: a Szabolcs-Szatmár-Bereg megye és a romániai Szatmár megye közötti kooperációról van szó, nevezetesen a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Kormányhivatal Növény- és Talajvédelmi Igazgatósága a romániai Szatmár megyei környezetvédelmi ügynökséggel, illetve a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Pedagógiai, Közművelődési és Képzési Intézet szervezésében, a NÉBIH támogatásával egy környezetvédelmi programot indított „Életet a környezetnek, életet az embernek” címmel, és ezen a programon belül kiemelt téma a parlagfű mint a környezetre és az emberi egészségre kockázatos tényező. Ennek a legfontosabb eleme szintén a megelőzés elve és az információk átadása az arra fogékony célcsoportnak, ha fogalmazhatok így, a diákoknak, a gyerekeknek, hogy környezettudatosságra neveljük őket, és megismertessük velük

ezeket a problémákat, hogy a későbbi jogkövető magatartást kiegészítve már egy jól felfogott egyéni és társadalmi érdekből tegyenek eleget majd a parlagfű elleni védekezési kötelezettségüknek adott esetben. Ez egy többfordulós verseny, én azt mondom, hogy ez egy programsorozat. Novemberben volt az első fordulóját, megtörtént a magyarországi forduló a megyében, megtörtént a határon túli forduló is a romániai Szatmár megyében, és az első három helyezettek jutottak be a döntőbe, ami holnap kerül megrendezésre Szatmárban. Ugyanakkor hogy azok a kisiskolások se szomorodjanak el, akiknek nem sikerült az első három helyezettek közé bekerülniük, nekik lesz egy kiegészítő, június 7-én egy vigaszág, amelyen szintén értékes nyereményeket nyerhetnek. A lényeg az, hogy a holnapi döntőben az első három helyen végzett csapatok egy európai kiránduláson vehetnek majd részt a környezetvédelmi világnap alkalmából júliusban, meglátogathatják a koppenhágai Európai Környezetvédelmi Ügynökséget.

Azt azért szeretném még elmondani, hogy természetesen a diákokat fel kellett készíteni, a diákok felkészítését az iskola tanárai végezték, a tanárokat pedig a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Kormányhivatal Növény- és Talajvédelmi Igazgatóságán egy ötórás képzésben részesítettük, így alapozva meg azt a tudást, azt az ismeretanyagot, amit átadva a diákoknak a diákok tanúbizonyságot tehetnek, illetve tehetek arról a verseny során.

Én ezeket szerettem volna még elmondani a főosztályvezető-helyettes úr által elmondottakat kiegészítve. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Felszólalásra következik dr. Nékám Kristóf professzor úr. Professzor úr!

Prof. dr. Nékám Kristóf (Emberi Erőforrások Minisztériuma)

PROF. DR. NÉKÁM KRISTÓF (Emberi Erőforrások Minisztériuma, allergológus, belgyógyász, klinikai farmakológus, immunológus): Elnök Asszony! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Nagyon szépen köszönöm a meghívást, mert gyakorló orvosként elég ritkán jut el az ember oda, hogy el tudja mondani a mindennapi tapasztalatait.

Én a 2. pont címét eleve úgy fogalmaztam volna meg, hogy: Magyarország allergiaproblémáinak parlagfű-vonatkozásai. A hangsúly, ahonnan én látom, kétségtelenül az egészségügyön van, és meggyőződésem, hogy beteg emberekkel a parlagfűirtás sem fog úgy menni, mint ahogy szeretnénk. Én tehát úgy gondolom, hogy az igazi középpontja ennek az egész problémának mégiscsak az egészségügyi hatások, és hogy azokon hogyan lehet valahogy változtatni.

Ha szabad, egy-két, nem igazán kritikát, de mégiscsak talán negatív felhangú megjegyzést tenni, én a parlagfűirtással kapcsolatban úgy gondolom, hogy amikor akár a Vidékfejlesztési Minisztérium vagy bárki azt gondolja, hogy az országban a parlagfüvet ki lehet irtani, akkor sokkal többet markol, mint amit valaha egyáltalán meg tudunk fogni, és úgy érzem, hogy az erőfeszítéseinket bőségesen elég lenne azokra a pontokra korlátozni, ahol valóban a legnagyobb ez a veszély. A külterületeknek vannak olyan részei, amelyek rettenetesen parlagfű-fertőzöttek, vannak olyan részei az országnak, ahol szinte egyáltalán nincs parlagfű, Észak-Magyarországon nem is érdemes keresni, mert ott az időjárási viszonyok olyanok, hogy alig van. Ezt tehát érdemes lenne belekalkulálni.

Ha egy részen nagy a populációszám, vagy hogyha nagy környezetszennyező anyagok és források vannak, akkor ez megint sokkal fontosabb a parlagfűirtás

szempontjából, mint egy esetleges további rész, vagy ha például Budapestet nézem, Budapest körül rettenetesen sok parlagfű van mindenütt, de a legrosszabb parlagfű mégiscsak az, amelyik a szélcsatornák útjába esik, mert ha kifelé fújna a szél a pollent, az jó lenne. Nem tudok arról, hogy Budapesten valaha is szempont lett volna, hogy elsősorban ezeket a részeket érdemes felmérni, és a továbbiakban valamilyen módon irtani.

Nagyon sokszor elhangzott – és valóban csak két egész rövid megjegyzés az 1. ponthoz –, hogy ez a 101 millió kivetett bírság és ez a 7 millió belterületi kivetett bírság kapcsán soha nem hallottam, hogy ebből valóban mennyi folyt volna be. A tizede, a százada, az ezrede? Mert hogy nem a száz százaléka, az egészen biztos.

A másik pedig, amit javasolni szeretnék, a megelőzés. Tessenek elhinni, hogy a kérdésben a megelőzés, ahogy ma kinéz, elsődlegesen nem a parlagfűirtás, hanem a betegek gyógyszeres terápiája, akár tetszik az embernek, akár nem, sokkal gyorsabban hat, megelőző hatása is van, legalábbis rövidebben tud érvényesülni, mint magának az amúgy a földben néha méter mélységben lévő parlagfűpollennel kapcsolatos területek irtása.

Én tehát úgy gondolom, hogy az egyik problémánk az ebben az egész kérdéskörben, hogy három része van: van a Vidékfejlesztési Minisztérium problémaköre, van az aerobiológia problémaköre és van az egészségügyi problémakör, és nagyon sokszor elbeszélünk egymás mellett, ahelyett, hogy tényleg lenne egy fórum, ahol ez a három, részben különböző érdekű csapat mégiscsak összeállna, és akkor közösen tudná a jövőt valamilyen formában megtervezni, természetesen valami közös vezetés mellett.

Én azt hittem, hogy az aerobiológia később jön, úgyhogy egy-két dologra szeretnék csak reflektálni azon belül. Én úgy gondolom, hogy valóban csodálatos harcot vívnak az aerobiológus kollégák a házi adatbázis fenntartásáért és a fejlesztésére, és ezzel együtt is van egy csomó olyan adat, ami szerintem feleslegesen generálódik, és elvonja az energiákat, például ilyen, hogy az eperfapollennek, amikor virágzik, a koncentrációja megjelenik a jelentésben. Én életemben – pedig elég hosszú ideje élek – egyetlenegy eperfapollenes beteget sem láttam. Érdemes lenne tehát talán ezeket a célokat jobban koncentrálni valahogy.

A másik, amit itt szeretnék mondani, hogy vannak riasztási értékeink, különböző színek vannak, azt mondjuk, hogy a 30/köbméter pollenzám már az az érték, ahol mindenki beteg lesz. Két dolog. Az egyik az, hogy az emberek egyrészt nem nagyon tudják igazából helyesen értelmezni ezt a 30 darab pollen/köbmétert, másrészt valamilyen értelemben a szakmai megalapozottsága is hiányzik. A következő, amit nem tudunk, az az, hogy ha azt mondjuk, hogy parlagfűriasztás van, senki nem tudja, hogy az egyes hallgató a rádió vagy a televízió előtt mit értelmez ebből. Mostanában magának az aerobiológiai jelentéseknek a hangsúlya általában igazából negatív, riasztó és fenyegető szokott lenni, legalábbis ebben az évben kifejezetten. Én úgy gondolom, nem tesz igazából jót az egész problémának, hogy mindig ezeket a negatív felhangokat halljuk, hogy most tessék vigyázni, mert most aztán minden allergiásnak tünetei lesznek, így lesz meg úgy lesz. Az emberek felnőttek annál, hogy az lenne az odafigyelésük fő oka, hogy valamilyen riasztó híreket hallanak.

Röviden át szeretnék térni még az orvosi ellátásra. A gyógyszerfogyasztási adatok alapján – ami ebben a mellékletben is szerepel – teljesen egyértelműen a súlyos alulkezelés állapotában van Magyarország, mert a nyári, parlagfüves hónapokban körülbelül 300-350 ezer betegnek jut antihisztamin-terápia, amihez hozzá kell tenni, hogy ez a legenyhébb tünetmegelőzés, tünetjavító szer a betegeknek,

az allergiás náthára gondolok, amelyik a legnagyobb csoport, csak az alsó, legkönnyebb harmadának a kezelésére elég, és jóval kevesebb beteg számára jut el az orrba fújható szteroid, amelyik a súlyosabb és a legsúlyosabb tünetek kezelésére való. És nemcsak arról van szó, hogy az a körülbelül 1 millióra gondolt betegnek csak egy töredéke kapja meg a megfelelő kezelést, hanem ha az ember megyékre lebontja – ahogy megcsináltuk –, azt találja, hogy Budapestre és környékére az egésznek a 20 százaléka, a teljes hónapra eső, éves magyarországi gyógyszerfogyasztásnak a 20 százaléka esik, de nem Budapesten van a központja a parlagfűnek, hanem Debrecenben, Kecskeméten, Nyíregyházán, Pécs környékén. Világosan kell látnunk, hogy ezeken a helyeken, a magyarországi, parlagfűvel súlyosan fertőzött és feltételezhetően legtöbb beteget jelentő területen még az átlaghoz képest is alulkezeltebbek a betegek.

Ennek a helyzetnek a megoldására sok mindent meg lehetne próbálni. A világ elsődlegesen azt a módszert alkalmazza, hogy a házi orvosokat sokkal, de sokkal jobban bevonja a betegek ellátásába. A világon mindenütt a betegeknek körülbelül a 60 százalékát a házi orvosok kezelik. Ehhez természetesen a magyarországi házi orvosokat jobban fel kellene készíteni az egészre, bizonyos gyógyszerek hozzáférhetőségét vagy hosszú távon a prevencióra is alkalmas gyógyszerek hozzáférhetőségét javítani kellene, átmenetileg, úgy gondolom, egyiket-másikat talán érdemes lenne támogatni is, nem a végtelenségig, de talán a következő években, és én úgy gondolom, hogy akár olyan – nevezzük úgy – unortodox módszereket is lehetne alkalmazni, hogy amikor kezdődik a parlagfűszezon, megkérni, vagy ha úgy tetszik, kirendelni a nem a környéken dolgozó orvosokat ezekbe a leginkább sújtott megyékbe, hogy néhány napot mégiscsak azon a vidéken dolgozzanak, ahol a legnagyobb szükség lenne rájuk, hogy ne mindig a betegnek kelljen elmennie 50-60-80 kilométert – a legtöbb beteg nem is tud elmenni egyébként, ez látszik az adatokból –, hanem próbáljuk meg inkább Mohamedet vinni a hegyhez, és nem fordítva. Köszönöm szépen, én ezt szerettem volna elmondani.

ELNÖK: Köszönöm szépen, professzor úr. Dr. Páldy Anna szakértő asszony következik. Addig, amíg elfoglalja a helyét, tájékoztatásul szeretném elmondani, hogy a Fenntartható fejlődés bizottsága létrehozott egy olyan civil kerekasztalt, amely a parlagfűmentes Magyarországért tevékenykedőknek egy önkéntes és konzultatív, informatív fóruma, amely 2010 júliusától 7 ülést tartott. Bartos Mónika és Szabó Rebeka társelnök asszonyokat arra kérem, hogy ezt követően arról is legyenek szívesek egy nagyon rövid tájékoztatást adni. Öné a szó!

Dr. Páldy Anna (Emberi Erőforrások Minisztériuma)

DR. PÁLDY ANNA (Emberi Erőforrások Minisztériuma): *(A tájékoztatást vetítés kíséri.)* Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt bizottsági Tagok! Köszönöm szépen a lehetőséget. Dr. Páldy Anna, az Országos Környezet-egészségügyi Intézet megbízott főigazgató-helyettes főorvosa, egyben az ÁNTSZ Aerobiológiai Hálózatának a vezetője vagyok. Én röviden arról szeretnék beszámolni, hogy az 1.4. pont alatt meghatározott feladatot hogyan látja el az ÁNTSZ. A mi feladatunk a pollenhelyzet monitorozása. 19 mérőállomással működünk, Budapesten és az összes megyében van állomásunk, ezzel Magyarország rendkívül jó lefedettségű, gyakorlatilag a teljes országról kapunk egy megfelelő képet a napi, heti pollenhelyzet alakulásáról. A jelentéseinket hetente készítjük el szezonon kívül, parlagfűszezonban viszont a tavalyi évben 5 állomásról tudtunk napi adatokat szolgáltatni 24 órán belül, idén

pedig már Nyíregyházán is el tudjuk indítani ezt a szolgáltatást, tehát azokon a helyeken, amelyek leginkább parlagfűvel sújtott területek, illetve reprezentálják az ország különböző klimatikus zónáit, a megfelelő információ el fog jutni a lakossághoz. Ez egy nagyon fontos igény, hiszen a betegek kíváncsiak arra, hogy a környezetükben mi a várható pollenkoncentráció, és hogyan védekezzenek ezzel kapcsolatban.

Mi a monitorozó tevékenységünket ennek alapján végezzük, és itt van egy éves átlagot feltüntető grafikon, amelyben három évet hasonlítottunk össze. Azt látjuk, hogy 2011 egy igen kedvezőtlen év volt, míg 2012 rendkívül alacsony éves átlagkoncentrációkat eredményezett valamennyi állomásunkon, ez köszönhető az igen száraz és igen meleg időjárásnak. Megjegyezném, hogy az idén télen is és tavasszal is rendkívül sok csapadék volt, és ha továbbra is így alakul az időjárás, az feltételezhetően kedvezni fog a növénynek és a pollenszórásnak is, tehát az idén számolni kell azzal, hogy a tavalyinál kedvezőtlenebb lesz a helyzet. Az éves pollenszám tehát jelentősen csökkent, a csúcs Nyíregyházán volt, látható, hogy az éves legnagyobb koncentráció is 2010 és '12 között szinte a felére csökkent, mindkét évben Nyíregyháza volt a legnagyobb koncentrációnak kitéve. A tüneteket okozó napok száma is kedvezőbben alakult kicsit az elmúlt évekhez képest, tavaly nem mértünk olyan napot, amikor a napi átlagkoncentráció 400 pollen/köbméter fölött lett volna. Ez a magas pollenkoncentráció azonban a lakosság számára igen nagy teher, hiszen azt látjuk, hogy az észak-magyarországi régióban a szezon körülbelül 60-70 százalékában a lakosság ki van téve tüneteket okozó koncentrációnak.

Itt utalnék vissza Nékám professzor úr kijelentésére, hogy ezek a koncentrációs értékek talán kevésbé vannak megalapozva. A bécsi egyetem végez egy összeurópai kutatást, amelyben a pollennaplózás adatai alapján megvizsgálták a betegek tüneteinek a megjelenését és súlyosságát a levegőben mért pollenkoncentrációval összevetve, és azt tapasztalták, hogy Franciaországban, ahol általában alacsony a parlagfű-szennyezettség és alacsony a -koncentráció, már napi 5 pollen/köbméter kiváltja a betegeknél a tüneteket, Ausztriában Bécs központtal ez 10 pollen/köbméter körüli érték, míg Szerbiában, tehát a Vajdaságban 27 pollen/köbméter váltotta ki a betegeknél a tüneteket, tehát úgy tűnik, hogy a lakosság reakciója függ a parlagfű-szennyezettségtől és attól, hogy mihez szoknak hozzá. Hogy erről további megerősítő tudományos bizonyítékokat kapjunk, elindítottuk a pollennaplózási szolgáltatásunkat, amiről egy kicsit később számolok be.

Bemutatnám még a parlagfűpollen-riasztási rendszert, amelyet 2010-ben dolgoztunk ki. Ezt hetente adjuk ki, különböző színkóddal jelezzük a napi átlagkoncentrációt, és ennek alapján az érzékeny betegek megfelelő tájékoztatást kapnak a heti pollenterhelésről. Látjuk, hogy a tavalyi csúc szezonban, ami minden évben augusztus utolsó hetében van, a legnagyobb koncentráció Nyíregyháza környékén volt mérhető, és nagyon érdekes, hogy egyébként Kecskemét, illetve a Kiskunság a száraz időnek köszönhetően jóval alacsonyabb koncentrációkat produkált. A lefutás tehát így alakult az elmúlt évben, nagyon szépen mutatja a térkép, hogy hol vannak a kockázati pontok, és hova kell koncentrálni a parlagfűirtási akciókat.

Visszatérve a pollennaplózásra: ez egy új információs szolgáltatás, amit a betegek számára a bécsi egyetemmel közösen próbálunk elindítani. Ez magyar nyelven elérhető, a betegek beregisztrálhatnak, és anonim módon feltölthetik az adataikat, amelyekben a napi tüneteket, tehát az orra, a szemre, a torokra, a tüdőre

lokalizálódó tüneteket, azok súlyosságát és a kezelés módját kell feltüntetni, és a lakóhely, illetve a tartózkodási hely megadásával a rendszer hozzákapcsolja a legközelebbi pollenmérő-állomás adatait, így a beteg képet kaphat, hogy a tünetei mitől jönnek elő – egész évben végezheti ezt a naplózást, így kvázi képet kaphat, hogy mire allergiás, ami természetesen nem helyettesíti az orvosi diagnózist. Ennek a rendszernek a továbbfejlesztését tervezzük az idén. Németországban és Ausztriában már elindult egy okostelefonon elérhető információ, amely a betegnek rövid távú előrejelzést ad a pollenkoncentrációról aznapra, másnapra és harmadnapra vonatkozóan, valamint a súlyosság tüneteiről, ezáltal a beteg fel tud készülni gyógyszereléssel, hogy a tüneteit csökkentse. Reményünk szerint szeretnénk ebbe a rendszerbe bekapcsolódni, ami egy jelentős, ugrásszerű előrelépés lenne a betegek tájékoztatása és a felkészülés szempontjából.

A részletes beszámolót elküldtük, úgyhogy köszönöm szépen a türelmet és a lehetőséget, hogy mindezt elmondhattam.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Most akkor a kerekasztal társelnökeit kérem arra, hogy adjanak egy rövid tájékoztatást. Bartos Mónika képviselő asszonyt illeti a szó.

Bartos Mónika (Fidesz)

BARTOS MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök asszony, és azt is köszönöm az elnök asszonynak, az elnök uraknak, az alelnök uraknak és képviselőtársaimnak is, hogy lehetőségünk van együttes ülést tartani. Valóban, 2010-ben újjáalakult az Allergia-parlagfű kerekasztal, és a munkáját a Fenntartható fejlődés bizottsága segíti, koordinálja. Szabó Rebeka képviselőtársammal ketten vagyunk a kerekasztal társelnöke, és valóban 2010 óta 7 ülést tartott a kerekasztal, amiben elkötelezett szakemberek és civilek vesznek részt. Elmondható, hogy a kerekasztal munkájában minden szakterület képviselteti magát. Arra gondoltunk a társelnök asszonnyal és a kerekasztal munkájában részt vevőkkel, hogy egy olyan munkát kezdünk el, amely a kerekasztalban lévő tudást megpróbálja integrálni a kormányzati munkába, ezért három munkacsoportot hoztunk létre a kerekasztalon belül, és azon a 7 ülésen kívül, amely a kerekasztal munkáját egész évben jellemezte, a munkacsoportok külön is dolgoztak, ajánlásokat, szakmai munkát tettek le a kerekasztal elé, a kerekasztal pedig a tanácskozásokat követően ezeket az ajánlásokat továbbította a kormányzat felé, tehát az ott dolgozó, abban részt vevő dolgozó civilek, szakemberek tudását így próbáltuk meg integrálni a közös célok eléréséhez. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Szabó Rebeka társelnök asszonyt illeti a szó.

Szabó Rebeka (független)

SZABÓ REBEKA (független): Köszönöm szépen a szót. Én is nagyon szépen köszönöm a beszámolót minden eddigi felszólalónak. Bartos Mónika szavait csupán annyival egészíteném ki, illetve talán azt az egy dolgot szeretném hangsúlyozni, hogy én azt valóban egy elég komoly sikernek és eredménynek érzem a kerekasztal munkájában, hogy sikerült ezt a tudást és ezeket a szakmai anyagokat az illetékes minisztériummal és az illetékes minisztérium képviselőivel egyeztetni, és még ha

természetesen a kerekasztal – mivel az egy civil fórum – véleménye nem is egyezett, nem is egyezik mindig a minisztérium véleményével, és vannak különbségek, de ezeket egyrészt nagyon sokszor sikerült érdemben és szakmai alapon megvitatnunk, másrészt én is azt gondolom, hogy számos javaslatunk be tudott kerülni az illetékes minisztérium munkájába, és ezt mindenképpen egyfajta közeledésnek vagy sikernek értékelem. De kíváncsian várom természetesen a kerekasztal tagjainak a véleményét is erről. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony.

Tisztelt Képviselőtársaim! Még egy döntést kell most hoznunk. Bár én a napirend elfogadásakor úgy értelmeztem, hogy önök is hozzájárultak, de azért arra kérem önöket, szavazzunk arról, hogy dr. Juhászné Halász Juditot, a Parlagrafümentes Magyarországért Egyesület elnökét öt percben meghallgassuk. Kérem képviselőtársaimat, hogy aki támogatja a felszólalását, kézfelemeléssel szavazzon. *(Szavazás.)* Úgy látom, hogy egyhangú. Egy próbát azért teszek: ki az, aki nem támogatta? *(Szavazás.)* Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* Nem volt ilyen. Így az egyesület elnök asszonyáé a szó, kérem, hogy lehetőség szerint öt percben foglalja össze a mondandóját.

Hozzászólások a meghívottak részéről

Dr. Juhászné Halász Judit (Parlagrafümentes Magyarországért Egyesület)

DR. JUHÁSZNÉ HALÁSZ JUDIT (Parlagrafümentes Magyarországért Egyesület): Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Dr. Juhászné Halász Judit vagyok, köszönöm a lehetőséget. Egyesületünk, a Parlagrafümentes Magyarországért Egyesület húsz éve küzd a parlagrafü ellen. Kérjük önöket, hogy tekintsék át a rövid állásfoglalásunkat, amelynek most gyakorlatilag csak három pontját emelném ki, és csak azért emelném ki ezt a három pontot, mert erről ma még nem volt szó, pedig a civilek már évek óta szeretnék ezt megvalósítani. A javaslataink konkrétan az Országgyűlésnek és a kormánzatnak szólnak.

Az első pont a következő: vissza kell állítani a személyi jövedelemadó 1 százaléka parlagrafü-mentesítési célra történő felajánlásának a lehetőségét. A felajánlás biztosítaná a parlagrafü elleni védekezés központi kiadásának fedezetét. A 2013. év tapasztalataiból kiindulva állíthatom, hogy a legalább másfél millió allergiás beteg miatt az adó 1 százaléka a forintos és költségfeladatok ellátását teljes körűen fedezné.

A következő pontunk az operatív kormányzati szerv létrehozása és kormánybiztos kijelölése. Csak és kizárólagosan a parlagrafü elleni védekezéssel foglalkozó központi szerv garantálhatja a többi tárcát érintő végrehajtást és a stratégiák megvalósítását, számon kérhetőségét. A kormánybiztos feladatai közé tartozna az, ami most elhangzott, a gazdálkodók megfelelő időben történő szakszerű tájékoztatása a felmérések eredményéről és az aktuális módszerekről.

Az utolsó javaslatunk pedig, ami szintén nem hangzott el, az egylépcsős felmérés-végrehajtási rendszer bevezetése. A mezőgazdaságban a parlagrafüfertőzés észlelésétől a végrehajtásig eltelt idő két hét lehetne, két hétben kellene maximálni; jelenleg az eljárások legtöbbször a parlagrafü magjának beéréséig húzódnak, ami megalapozza a parlagrafü következő évi intenzív újratermelődését.

Köszönöm, hogy ez ügyben észrevételünket elmondhattam. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérem Kárpátiné dr. Gyórfy Katalin főtitkár asszonyt, a Magyar Növényvédő Mérnöki és Növényorvosi Kamara főtitkárát, hogy szintén 3-4 percben foglalja össze a felszólalását.

Kárpátiné dr. Gyórfy Katalin (Magyar Növényvédő Mérnöki és Növényorvosi Kamara)

KÁRPÁTINÉ DR. GYÓRFFY KATALIN (Magyar Növényvédő Mérnöki és Növényorvosi Kamara): Kárpátiné Gyórfy Katalin, a Magyar Növényvédő Mérnöki és Növényorvosi Kamara főtitkára vagyok. 3 ezer növényorvos nevében kértem most szót, hisz a 3 ezer növényorvos, növényorvos-szakirányító, növényvédelmi szakmérnök az talán – és ez nem vitatható –, akikkel együttesen valamennyire előre fogunk jutni a parlagfű elleni küzdelemben. Meggyőződésünk, hogy csak megfelelő tudással és megfelelő időben tudunk megkezdeni és eredményeket elérni. Azt is tudjuk, hogy a parlagfűvet nem fogjuk tudni kiirtani, én egy olyan tanszékről jövök, ahol a 39 évvel ezelőtt gyűjtött magok még most is csíráznak, jól emlékszem, amikor azokat a magokat gyűjtöttük a Georgikon-karon. Tehát együtt megfelelő szaktudással kell rendelkezünk, segítenünk kell a gazdákat, és nem büntetni, segíteni kell a gazdákat abban, hogy eredményesen tudjanak védekezni, ehhez mindenféle segítséget meg kell adni, és ehhez megadja a segítséget a 3 ezer növényorvos.

Éppen gyakorlatilag a kormányhatározat és a tervezetek vonatkozásában szeretném a képviselő hölgyek és urak figyelmét felhívni arra, hogy ott szerepel a növényorvos kötelező alkalmazásának a lehetősége, feltétele egy bizonyos területnagyság felett. Én tehát azt javaslom és kérem, hogy ezt is megfelelően gondolják át a képviselő hölgyek és urak. És hogy nem áll le a Magyar Növényvédő Mérnöki és Növényorvosi Kamara munkája, most gyakorlatilag azt mondtuk, hogy összefog a szakma, hisz a Magyar Növényvédelmi Társaság, a Gyommentes Környezetért Alapítvány, a Magyar Gyomkutató Társaság, a Magyar Növényvédő Mérnöki és Növényorvosi Kamara, a Vidékfejlesztési Minisztérium és a NÉBIH, valamint a megyei kormányhivatalok együttműködve, a nemzetközi parlagfűnaphoz kapcsolódóan egy közös rendezvénysorozatot szervezett azért, hogy a megyékben minél közelebb jussunk a termelőkhöz, amikor is egy egységes előadássorozat kapcsán értékelik a kollégák az eddig elért eredményeket, és bizony-bizony megpróbálnak felkészülni az idei évre, hisz ez az év nem lesz egy egyszerű év, hisz menjünk csak végig az országon, látjuk a vízállásos területeket, ahol bizony-bizony nagyon komoly gondok lesznek. Ebben kívánunk mi segíteni, és ehhez kérjük észrevételeink megfogadását. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, főtitkár asszony.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a felvezető végéhez értünk. Önöké a szó kérdés, vélemény, javaslat megfogalmazására. *(Jelzésre:)* Iván professzor urat illeti elsőként a szó.

Kérdések, hozzászólások a bizottságok tagjai részéről

PROF. IVÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Tisztelettel köszöntök mindenkit! A magam részéről meghatódva ülök itt, mert ilyen népes összejövételünk nem volt még, ahol körbejárunk egy nagyon fontos témát, aminek persze rengeteg olyan vonzata van, rengeteg olyan tisztázatlansága van, ami miatt általában minden intézményes

társadalomban az intézmények részéről – legyen az politikai, legyen az szakmapolitikai – általában az utánfutó szervizeléséről van szó, tehát bekövetkeznek a bajok, és akkor gyorsan rávetjük magunkat, és akkor aztán tuti módra megoldjuk, vagy szeretnénk megoldani. De ez nem kritika, inkább csak megállapítás.

Két-három olyan dolog van, amit szeretnék megemlíteni. Az egyik az, hogy figyelembe kell vennünk azt – és ezt nagyszerű szakemberek leírták jó pár évvel ezelőtt –, hogy a TKT-korszakba léptünk, többszörös kémiai túltelítésben élünk. Ez a többszörös kémiai túltelítés azt jelenti, hogy nemcsak pollenekről van szó, nemcsak allergiákról, hanem az egész rendszernek és az alrendszereknek az olyan túlterheléséről, ami általában – különösen ilyen kitüntetett helyzetben, mint Magyarország vagy Közép-Európa vagy a Kárpát-medence vagy egyéb – érvényesül, és akár tetszik, akár nem, az egész védekezési és elhárítási rendszerünk biológiája is rendkívüli módon sérülékennyé válik.

A másik dolog, hogy pszichobiológiailag nem vesszük figyelembe azt, hogy ennek megvan a pszichobiológiai következménye is, hiszen a pszichés ráhatások a legkülönbözőbb módon jelentkeznek – most nem sorolom azokat a tényezőket, amelyek ennek az egésznek a pszichoszomatikus válaszreakcióra való, sajnálatos módon érzékenyítő hatása van –, és ezek is rendkívül fontosak, hiszen olyan társadalmakban, ahol rengeteg a frusztráció, rengeteg a megoldatlanság, rengeteg a vágyak, képességek, lehetőségek közötti aránytalanságból származó személyes és közösségi, csoportos és területi probléma, ott ez nyilvánvalóan jelentős. Erre feloldást adna Thomas Mann, aki azt mondta a Törvény című kis írásában, hogy a törvény azért van, hogy áthágják. Ezt azért mondom, mert sajnós nap mint nap át is hágjuk, de meg se csináljuk jól, és akkor természetes, hogy nincs mit áthágni, mert nincs is jó.

Egy dolgot szeretném megemlíteni ebből a kis brosúrából, amit kaptunk. Ez mutatja a napi országos átlagkoncentrációt az aerobiológiai monitorozási osztály részéről, és ebben van egy érdekes megállapítás, mégpedig az, hogy a 2008. évi XLVI. törvény 17. § (4) bekezdése szerint a magyar állampolgárokat törvény kötelezi a parlagfű-mentesítésre, a földhasználó köteles az adott év június 30. napjáig az ingatlanon a parlagfű virágbimbójának kialakulását megakadályozni, és ezt követően ezt az állapotot a vegetációs időszak végéig folyamatosan fenntartani. Thomas Mannra utalok: a törvény megvan. De a törvény után, 2008 után érdekes módon van a bemutatása egy felmérés eredményének, amely picit pontokkal mutatja, hogy a napi országos átlagkoncentráció – tehát 2008-ban volt ez a törvény – 2010-ben már lényegesen megugrott, tehát a törvény után, 2011-ben ez fokozódott, az volt a csúc, és 2012-ben mérsékelt görbe mutatkozik, tehát valami történhetett: vagy nem jól csináltuk, vagy nem jól mértük, vagy nem jól következtettünk. Tény az, hogy a törvény megszületett, a törvény után nem javult a helyzet, hanem a törvény hatására megugrottak ezek a mutatók.

Én ezzel nem magunk felé akarok elsődleges kritikát hangsúlyozni, hanem azt szeretném mondani, hogy a tudomány, a tudományosság, a laikusság és a dilettantizmus keveredik össze a jelenlegi világunkban, és ez sajnós mindenhol megtölti az embereknek a tévéből, a médiából meg a komputerekből szerzett ismerethalmazát, amiből kialakul ez a bizonyos literméter korszak, amikor bemegyek a boltba, és azt mondom, hogy: kérek szépen, boltos úr, egy liter métert. Néz rám bambán, hogy mit akarok, de ez történik. A fogalmak összekeverednek, a fogalmakból mindenki mazsolázni próbál, és az összekevert fogalmak hatására mindenki tutinak érzi magát, hogy ő most már ért a dolgokhoz, megnyomja a gombot, s megkapja a választ. Erre aztán csoportok képződnek, különböző célcsoportokat

keresnek, kialakulnak azok a kutató- meg ál-kutatómódszerek, amelyekkel megpróbálják megoldani a kérdést.

Miért nálunk van ekkora nyomás a parlagfű részéről? A környező országokban hol van a legkevesebb? Megvannak a szélcsatorna-elméletek, a gyakorlatban is ez van. Az orvoslás kétségtelenül óriási jelentőségű, és az egészségügy, az orvoslás hatáskörében kell elsődlegesen gondolkodnunk, mert ott jelenik meg a baj, ott jelenik meg a felszínen, tünetileg, betegségileg, a következményekkel együtt egyaránt, tehát nyilvánvaló, hogy nem lehet a mezőgazdasági mérnököktől azt kérnünk – kérni lehet, csak nem tudja teljesíteni –, hogy milyen rendszerszemlélettel, milyen rendszergyakorlatban, hogyan próbálja ezt a témát egyáltalán értelmezni.

Teljesen egyetértek Nékám professzor úrral, kedves jó barátommal és kollégámmal, hogy valóban körül kellene határolni a dolgokat, mert ez olyan, mint Kína: borzasztó nagy. És ez az egész téma nagyon jó ahhoz, hogy csináljunk ezt is, meg azt is, meg itt is, meg ott is hozzunk létre legkorszerűbb módszereket, mindent, de össze kell rendeznünk, és ez alapvető követelménye kell hogy legyen a mai beszélgetésünknek, és az eddigi dolgozó kiváló munkatársaknak is törekvése az kell hogy legyen, hogy leszükíteni, nem beszükíteni, hanem leszükíteni a feladatot, mert nem vagyunk rá képesek, hogy ezt átnézzük.

A másik: nem tudom, hogy pillanatnyilag Amerikában, ahonnan elindult ez az áldásos valami, mert most már lekvárt is csinálunk belőle, a parlagfűből, ahonnan ez az áldatlan dolog elindult, ott milyen a helyzet most területenként, hogy csinálták, hogy csinálják.

A harmadik dolog pedig a tájékoztatás. A tájékoztatás, kérem, ugyanúgy, ahogy az elhangzott, rendkívül – hogy is mondjam? – gyermeteg. Nem mondok minősítést, negatív minősítést, gyermeteg; gyermeteg, mert azt hisszük – és ez megint az utánfutó-szervizelés –, azt gondoljuk, hogy ha adataink vannak innen-onnan-amonnan, és vannak lelkes követőink, akkor bedobjuk a médián keresztül vagy a különböző lapokban, vagy a különböző szélhámósok közléseiből bedobjuk azt, hogy tájékoztatjuk őket, vigyázatok, itt van a vörös, ott van a... Majdnem azt mondom – én szkeptikus is vagyok, de elkötelezetten szkeptikus –, hogy teljesen haszontalan, teljesen haszontalan. Meg kell hagyni, ez egy fontos dolog, legyenek eszközök, kommunikációs lehetőségek, tájékoztatunk. A média meg, tudjuk, milyen, a média a ziccerekre bukik, a ziccereken keresztül pedig nincs megoldás. Végül is fogjuk meg, és vigyétek, és a vigyétek azt jelenti, hogy akkor gyerünk, a gyerekeket mozgósítani, az öregeket mozgósítani, a közmunkásokat mozgósítani, elosztani őket. Senki nem csinál például egy olyan vizsgálatot, felmérést, vagy nincsen megközelítő adatunk arra vonatkozóan, hogy ezeknek a lelkes önkénteseknek meg irányított, szervezett irtóknak, parlagfűirtóknak hány százaléka lesz az irtás után parlagfűérzékeny, nem tudunk adatot, pedig ez egy közköteles kutya kötelesség is lenne.

Befejezésképpen: nyilvánvaló, mindenki védi a státuszát, védi az íróasztalát, védi a meggyőződését, a gondolatait, ez természetes dolog, emberi dolog, de az alapkérdés megint az: irtás vagy védekezés, vagy mind a kettő, de akkor ezt másképpen. És nekem az a véleményem, hogy ebben a costbenefit, tehát az, hogy mi mibe kerül, feltétlenül konkrét meghatározó tényező kell hogy legyen. A fantáziában meg a tudomány csodálatos eredményei alapján mindenfélét tudunk vágyakozni, csak éppen a képességeink és a lehetőségeink nagyon behatároltak. Tehát ez is indokolja azt, hogy itt nagyon meg kell fontolni, hogy merre, hogyan. A szlogenektől mentesítve próbáljuk ezt a kérdést értelmezni is, meg valamiképpen végrehajtani bizonyos feladatokat! Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Jelzésre:)* Varga Géza képviselő úr, azt követően pedig Patay Vilmos képviselő úr következik. Öné a szó, képviselő úr.

VARGA GÉZA (Jobbik): Elnök asszony, köszönöm a szót. Azt hiszem, hogy az elhangzottak alapján is meg egyéb ismereteink alapján is azt mindenképpen látjuk, hogy nagyon célszerű volt, hogy egy összevont bizottsági ülésről van szó, hiszen itt a szinergiahatások is jobban tudnak érvényesülni a bizottságok tudását és tapasztalatát figyelembe véve. Egyértelmű, hogy itt egy interdiszciplináris problémával állunk szemben. Nyilván minden bizottsági tag, ki-ki a saját szakterületét fogja képviselni, én is megpróbálom ezt tenni.

Előljáróban szeretném leszögezni azt, hogy a gazdálkodók az áldozatok oldalán vannak, nem pedig az elkövetőkén, márpedig a jelenlegi jogszabályok és intézkedések a gazdálkodókat az elkövetők kategóriájába sorolják, hiszen büntetéssel és emelkedő büntetéssel sújtják őket a jelenlegi törvények. Ezzel mindenképpen szakítani kellene.

Amit az interdiszciplinaritásról mondtam, az világos, hogy a megoldást is ott kell keresnünk. Én tehát azt gondolom, azért üdvözlöm nagyon azt, hogy különösen a Fenntartható fejlődés bizottsága vállalta fel ennek a közös bizottsági ülésnek az összehívását, mert a Fenntartható fejlődés bizottsága, egyáltalán a fenntarthatóság gondolata az a diszciplínák feletti rendezőelv, hiszen ott nem egyes szakterületekről van szó, hanem magáról a fenntarthatóságról. Ebben az értelemben van esélyünk arra, hogy jó irányba megyünk legalábbis. De azért ami eddig elhangzott, hogyha az időt úgy beosztottuk volna, akkor, én azt gondolom, a csővégi megoldásokra – nem akarok számot mondani, mert nem nyomogattam a stopperórát – biztosan több időt fordítottunk már eddig is, mint az okok, a valódi okok keresésére. A parlagra, jelentem, egy ugyanolyan része a természetnek, a környezetünknek, mint a búza vagy a napraforgó vagy a cseresznye vagy a többi, köszöni szépen, ő nem gonoszkodni akar, ő nem rosszat akar velünk tenni. Az, hogy tömegesen elszaporodik, ami egyébként a természetre nem jellemző úgy önmagától, nyilván valamilyen hibás emberi beavatkozás következménye. Persze ez a nehezebbik út vállalása volna, hogyha ezen próbálnánk felderíteni az okokat, de ezzel a csővégi megoldással, nekem az a véleményem, a kisebbik ellenállás felé mozdulunk el.

Én ökológiai gazdálkodással foglalkozom, és ebben a minőségemben vizsgáltam a szabadság-hegyi gyermekklinika allergológiai osztályával, közösen végeztünk egy vizsgálatot abból a hipotézisből kiindulva, hogy a különböző fehérjék találkozása legalábbis benne van a faktorok között – de nem akarok átmenni itt a professzor úr és a doktor úr szakterületére. A lényeg az, hogy ezek a gyerekek elmentek, elvittük őket... Tehát azzal, hogy vegyszer nélkül termesztett terményekkel etettük őket bizonyos ideig a tudományosság, az ismételhetőség, s a többi, kritériumoknak megfelelően, jelentős javulás állt be az allergológiai állapotukban, gyógyszercsökkenés és egyebek. Nem szüntettük meg, nem csodaszerről van szó, de egy jelentős változás volt, ami csak kijelöl egy utat. Ezek a gyerekek egyszer elmentek kirándulni Dobogókőre, ahol parlagfűvel fertőzött területeken játszottak, és nem okozott semmilyen rohamot náluk. Ezek a gyerekek csokorba gyűjtöttek parlagfűvet, hogy hazavigyék a családjuknak, hogy akkor ők most milyen nagyszerű javuláson mentek keresztül – most csak a kirándulás része a lényeg. Leérték a városba, és ezek a gyerekek ugyanúgy elkezdték produkálni az allergiás tüneteket.

Nem a megoldást akarom mondani, csak azt, hogy valahol rendszerhiba van, hogyha a gazdálkodókat büntetjük, és azt hisszük, hogy akkor megoldottuk a kérdést,

de nem büntetjük – persze tudom, hogy lehetetlen – mondjuk a gépkocsit használókat, akik a levegőszennyezettséggel hozzájárulnak az allergiához, nem büntetjük azokat a cégeket... És most én magam sem gondolom, hogy ez járható út, én csak a gondolkodásunkat akarom egy picit a csővégitől a valódi ok-okozat felé fordítani, erre szeretném felhívni a figyelmüket. Tehát nem büntetjük azokat a cégeket, amelyek különböző, önmagában vizsgált tartósítószerket, színezékeket és egyáltalán élelmiszer-adalékokat tesznek bele az élelmiszerünkbe, mert ezek mind önmagukban vannak vizsgálva, önmagukban átmennek a vizsgálaton, önmagukban ezek ártalmatlanok, de szinergiájukban már akár súlyos károkat, súlyos egészségkárosodást is okozhatnak.

Amit én szeretnék – egy picit összefoglalva, remélem, nem voltam túl hosszú – elmondani, az az, hogy a gazdákról vegyük le ezt a terhet, és a gazdákat ugyanúgy az áldozatok sorába tegyük, és itt van az önkormányzati, az állami szerepvállalás, a társadalmi szerepvállalás és a gazdák, ugyanis vannak olyan termesztési, növénytermesztési módszerek, amelyek költségesebbek, de közelebb visznek a megoldáshoz. Mindannyian tudjuk, hogy a napraforgó az egyik leginkább parlagfünevelő növényünk, egyszerűen azért, mert bizonyos rokonságban, közeli rokonságban van a parlagfűvel, és a vegyszeres megelőzés és minden nehezebb, itt tehát egy más technológiára van szükség. Ismét az ökológiai gazdálkodás során szerzett tapasztalataimat tudom felhozni, ami elhangzott itt valakinek a részéről, hogy a gabonafélékben az aratás után a tarló az, ami különösen parlagfünevelő. Jelentem: létezik az ökológiai gazdálkodásban olyan technológia, amit alávetésnek nevezünk, hogy amikor a gabonát learatjuk, akkor az alávetett növény, mint egy rét, ugyanúgy kezelhető, kaszálható, merthogy közben ez ott nőtt, az lehet pillangós, sok minden más – nem akarok belemenni a szakmai részletekbe. Csak azt akarom mondani, hogy igen, a gazdák kezében vannak olyan lehetőségek, amelyekkel lehet enyhíteni ezt a terhelést, amiről ma itt beszélünk, de ez többletköltségbe kerül. Ha még meg is büntetjük a gazdákat azért, mert az út széléről befertőz a parlagfű – nyilván mindannyian, akik itt ülünk ma, érdeklődünk a téma iránt –, látszik, amikor egy táblát megfigyelünk, hogy parlagfűvel fertőzött, legyen az napraforgó, az a leginkább, de ahogy a napraforgótábla közepéről jövünk kifelé, úgy egyre nagyobb a fertőzöttség. Aztán eljutunk az árok szélére vagy a dűlőút szélére, ahol csak parlagfű terem. Na most, az önkormányzati terület. Most akkor a gazdát megbüntetjük, mert onnan befertőződik az ő táblája, de az önkormányzattal sokkal elnézőbbek vagyunk – ezt tapasztalatból mondom, nem akarva megbántani esetleg olyat, aki önkormányzati szinten végzi tisztességgel a feladatát, csak a komplexitást akarom ezzel mondani. Ha összefogunk, és nem büntetjük a gazdát, hanem azzal a pénzzel és még más járulékos összegekkel támogatjuk a parlagfű-mentesítést, akkor sokkal közelebb legyünk az ok megszüntetéséhez, mintsem a csővégi megoldáshoz.

Természetesen ez a kétórás tanácskozás ezzel a létszámmal kevés ahhoz, hogy ezt a problémát felderítsük, de én biztatnám, bátorítanám a Fenntartható Fejlesztés Bizottságát, hogy a fenntarthatóság szempontjából vizsgáljuk meg a rendszerünk hibáit az élelmiszer-adalékanyagok, a levegőtisztaság és a megfelelő mezőgazdasági technológiák alkalmazásával, és akkor ez egy sokkal árnyaltabb, differenciáltabb megoldást ad.

A növényorvosi kamara főtitkár asszonya által elmondottak kapcsán külön is kiemelném, hogy nagyon örülök neki, hogy egy ilyen tekintélyes intézmény, mint a növényorvosi kamara egyik legmagasabb képviselőjétől is azt hallottuk, hogy nem a gazdák a probléma okozói, ezért nem őket kellene büntetni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Patay Vilmos képviselő úr következik, azt követően pedig Szabó Rebeka képviselő asszony. Öné a szó, képviselő úr.

PATAY VILMOS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Én a hozzászólásomat arra a kérdéskörre szeretném leszűkíteni, ami a mezőgazdaságilag művelt területekről elinduló vagy ott jelen lévő parlagfűfertőzések kezelését illeti, egy kicsit kapcsolódva és egy kicsit felerősítve a növényvédő társaságot, társadalmat képviselő főtítkárral asszony előbbi hozzászólását. Azt gondolom, hogy amikor a parlagfű elleni védekezés társadalmatisításáról beszélünk, akkor tulajdonképpen azt fogalmazzuk meg, hogy az ellene való védekezésben bizony sok egyéb, a társadalomban meglévő pluszerőforrások bevonását célozzuk meg, és ehhez kapcsolódott – ahogy én éreztem – a főtítkárral asszony mondandója is, amikor azt fogalmazta meg, hogy a mintegy 3200 magyarországi településen élő mintegy 3 ezer fő növényvédő szakmérnök segíthet ebben egy pluszerőforrásként, és megítélésem szerint ezen a téren nincs eléggé kihasználva, hiszen ahogy azt a professzor úr is elmondta, a dilettantizmus az élet számos területén jelentkezik, és ez nem feltétlenül egy akaratlagos vagy nem feltétlenül egy valódi butaságot jelent, de adott esetben ennek a témának a kapcsán például nemtörődömség formájában jelentkezik, vagy éppen nem is gondol rá. Én azt gondolom, azt érdemes lenne a minisztérium illetékesei által hatósági szemüvegen keresztül végiggondolni, hogy az eddigiekhez képest a megelőzés tekintetében a művelt területek parlagfűmentesen... Persze teljesen parlagfűmentesen nem lehet, ezt tudjuk, de az eddigieknél sokkal jobban hogyan lehetne bevonni a növényvédő szakmérnök-társadalmat, mert kellene, hiszen az ő dolguk abban, hogy a termelőket ahhoz segítsék, hogy a termelési eredményeik jobbakk legyenek, nyilvánvaló.

Törvény írja elő, hogy a növényvédő szert felhasználó termelők különböző jogositványokkal kell bírjanak a növényvédő szerek felhasználása vonatkozásában. Az nagyon nagy baj, hogyha a növényvédőszer-felhasználás leszűkül a papírozásra, és nem terjed ki a művelt területek fizikai ellenőrzésére, a gyomvizsgálatra, a bejárásra – persze ez csak szerződéses kapcsolatban tud megvalósulni. Én tehát azt gondolom, hogy itt lenne még mit kapirgálni; teszem ezt és mondom ezt azért, mert az elmúlt 25 évben agrárkereskedőként, növényvédőszer-forgalmazóként én magam is megéltem a gyakorlatban, hogy bizony a dilettantizmus úgy is meg tud jelenni, hogy a papír megvan, olybá tűnik, hogy a termelés szakszerűen történik, naplózva van, a gyakorlatban pedig kinn azt kell látnunk, hogy mégis tele van a napraforgó vagy más kultúra parlagfűvel.

Azzal szeretném zárni a szavaimat, hogy azt gondolom, a megelőzésben a művelt területekről származó parlagfűártalom vagy -pollen-elindulás vonatkozásában van még mit tennünk, és nem használjuk ki azokat a meglévő erőforrásainkat célirányosan, tudatosan, szervezeten – és talán ez a legfontosabb szó: szervezeten –, amelyek egyébként az országban megvannak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szabó Rebeka képviselő asszony következik, azt követően pedig Schmidt Csaba képviselő úr. Képviselő asszony!

SZABÓ REBEKA (független): Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Röviden annyit szeretnék hozzátenni – részben Varga Géza felszólalására reagálva –, hogy nagyon is igaz az, hogy a parlagfűkérdést nem szabad pusztán csővégi szempontból megközelíteni, tehát nem pusztán a tüneteket kell megpróbálnunk kezelni, bár az allergiások szempontjából nyilván ez is egy rendkívül fontos dolog, de

hogya hosszabb távon gondolkodunk, akkor meg kell próbálni az okokat megszüntetni, felderíteni és az egész rendszer hibáit kezelni. Ugyanakkor szeretném arra felhívni a tisztelt jelenlévők figyelmét, hogy a kerekasztal ezekkel a kérdésekkel is foglalkozott – mondom ezt egyrészt mint a kerekasztal társelnöke, másrészt mint volt ökológus kutató, aki egyébként a parlagfű különböző sajátságainak kutatásával is foglalkozott –, és a kerekasztalban jelen voltak a vácrátóti Ökológiai és Botanikai Kutatóintézet kutatói is, akik pont ezt a megközelítést próbálták elősegíteni.

A parlagfű egy invazív növény, ami azt jelenti, hogy nem őshonos Magyarországon, és az elterjedéséért jelentős mértékben a helytelen tájhasználat a felelős. A parlagfű akkor tud jól élni, hogya rendszeres bolygatásnak van kitéve az adott terület, ahol van; nem véletlen, hogy természetes élőhelyeken, érintetlen, nem zavart erdőkben, gyepekben nem találunk parlagfüvet, csak olyan, ember által átalakított környezetben, amely lehet városokban, lehet mondjuk egy bolygatott építkezés környéke akár, vagy vidéken olyan területeken, amelyekeken egyrészt különböző növénykultúrákat termesztnek, tehát mezőgazdasági területek – tudjuk, hogy a napraforgóban különösen gyakran előfordul –, másrészt pedig parlagokon, ezért hívják parlagfünek, azokon a parlagokon, amelyek bolygatásnak vannak kitéve. Itt jelezném azért, hogy a helytelen mezőgazdasági gyakorlatoknak sajnos van szerepe a parlagfű elterjedésében, hiszen én gyakran találkoztam például azzal a szokással, hogy egy ugaroltatott területet, amit bizonyos ideig nem akarnak szántani, de nem hagyják fel nagyon hosszú időre, mondjuk egyévente vagy kétévente beszántják, csak azért, hogy ne legyenek rajta gyomok. Ez egy teljesen helytelen gyakorlat, ugyanis akkor, hogya egy területet bolygatunk, akkor újra és újra kinő rajta a parlagfű, míg hogya mondjuk évekig érintetlenül hagyjuk, a parlagfűborítás sok esetben magától visszaszorul.

Nem akarok itt most belemenni a részletekbe, csak azt akartam jelezni, hogy természetesen nem hibáztatva a gazdálkodókat, hiszen nekik is különböző előírásokat kell teljesíteniük, nagyon fontos ezeket a gyakorlatokat észrevételezni, és adott esetben az illetékes minisztériummal karöltve egyfajta tájékoztatásként, tudatformálásként a gazdálkodók felé visszacsatolni, hiszen nekik is segítünk azzal, hogya informáljuk őket arról, hogy mely gyakorlatok segítenek a parlagfű elterjedésében, és mely gyakorlatok hátráltatják és előzik meg azt.

Összefoglalva csak azt szeretném mondani, hogy valóban nagyon fontos az okokat is kezelni, de azt gondolom, hogy ehhez valóban több minisztérium és több diszciplína együttműködése és a megoldások közös kitalálása szükséges. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mielőtt Schmidt Csaba képviselő úrnak szót adnék, kérdezem, hogy ki kíván majd még esetleg szólani. *(Dr. Zombor Gábor és Vincze László jelzésére:)* Igen, Zombor képviselő úr és Vincze László képviselő úr. Schmidt Csaba képviselő úr következik.

SCHMIDT CSABA (Fidesz): Tisztelt Bizottságok! Én is köszönöm a lehetőséget és a tájékoztatást a minisztériumok, illetve az állami szervek részéről, amit ebben az ügyben kaptunk. Valóban egy nagyon nehéz és, azt gondolom, hosszú távú küzdelemnek a fontos lépéseit kell megtennünk, nem fogjuk tudni a problémát egyik napról a másikra megoldani, és valóban nagyon fontos, hogy az okokkal tisztában legyünk. Amit Varga képviselő úr feszegetett, az egy nagyon fontos kérdés, és én azt gondolom, hogy ehhez elsősorban adatokra lenne szükségünk, hogy egyértelműen lássuk azt, hogy az allergia, ami – nyugodtan mondhatjuk – egy népbetegség, pontosan mely területeken milyen módon jelenik meg.

Az előadásban hallhattuk, hogy Budapesten a legnagyobb a gyógyszerfelhasználás, de azt igazából nem tudjuk, hogy a betegek száma arányaiban véve Budapesten nagyobb-e. Azt tudjuk, hogy a gyógyszerfelhasználás nagyobb, de azt nem tudjuk bizonyítani, csak ebből feltételezzük, hogy valószínűleg a betegek száma is nagyobb, ebből egyértelmű következtetést azonban nem tudunk levonni. Én tehát azt gondolom, hogy az első számú pont az, hogy tisztában legyünk azzal, mennyi a betegek száma, és hol fordulnak elő nagyobb számban. Érdekes összevetés lenne például, hogy ott nagyobb-e a betegek száma, ahol magasabb a pollenkoncentráció, vagy ott alacsonyabb-e a betegek száma. Én tehát azt gondolom, hogy ez egy érdekes feltevés, és ebben a vonatkozásban nagyon fontos lenne, hogy legyenek adataink, merthogy hosszú távon, a betegség gyógyítása vonatkozásában ez is egy fontos pont. Emellett természetesen az elsőszámú feladatunk az, hogy hosszú távon csökkenteni tudjuk a parlagfű megjelenését az országban, és hogy a lehető legkisebbre tudjuk vinni a pollenkoncentrációt, de természetesen azzal is mindannyian tisztában vagyunk, hogy ez egy hosszú folyamat lehet, és ezért, én azt gondolom, az allergiára is nagy figyelmet kell fordítani.

Azt gondolom, a kommunikációban és a megjelenésben nagyon fontos az, hogy megfelelőképpen tudjuk irányítani a figyelmet is. A kommunikáción nagyon sokszor – itt is elhangzott – az önkormányzatokra és a belterületekre esik a fókusz, de láthatjuk, hogy azért a problémát nem feltétlenül ezek a területek okozzák. Természetesen fontos az is, hogy ahol a legközelebb vagyunk az emberekhez, ott a lehető legkevesebb legyen az allergén növények száma, de önmagában a nagy mennyiséget nem ez keletkezteti, fontos, hogy ezzel is tisztában legyünk, és hogy akár településenként is tudjuk azonosítani azokat a gócpontokat, ahol nagyobb figyelemre van szükség.

Fontosak a technikai módosítások és a technikai bejelentési mód, de én azt gondolom, hogy egy tervezett munka még inkább segítheti azt, hogy előrébb tudjunk lépni, hogyha egy adott település tudja azt, hogy melyik területen van a szükséges beavatkozási pont. A másik fontos lépés pedig, én azt gondolom, a mezőgazdaság vonatkozásában, akár a napraforgó tekintetében a jó megoldás megtalálása és annak az elterjesztése, azt gondolom, ez az elsődleges feladatok egyike. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Dr. Zombor Gábor képviselő úr, azt követően Vincze László képviselő úr következik. *(Prof. dr. Nékám Kristóf jelentkezik.)* A végén fogok majd lehetőséget adni arra, hogy a felszólalók reagáljanak a felvetésekre.

Öné a szó, képviselő úr.

DR. ZOMBOR GÁBOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Köszönöm szépen. Őszintén meg kell mondjam, azért is örülök ennek a mai megbeszélésnek, mert én részt vettem ilyenén már egy párszor ott Kecskeméten, hiszen Kecskemét egy fertőzött terület, és többször összehívtunk szakértőket, hogy mi legyen az a megoldás, amellyel a város valamiféle jobbító szándékkal tud segíteni a probléma megoldásában. Mi abból indultunk ki, hogy a probléma abból adódik, hogy betegek vannak, allergiás betegek, és úgy néz ki, hogy az egyértelmű volt – most egy kicsit itt elbizonytalanodtam, mert idáig úgy tudtam orvosként –, hogy a parlagfűpollen és az allergiás betegek számának növekedése összefügg, legalábbis az elmúlt időszakig így volt, tehát emiatt van szükségünk arra, hogy valamiféle megoldást találjunk. Ugyanezeket a felvetéseket hallottuk nagyon komoly szakemberek részéről, és utána azzal szembesültünk, hogy ennek az ügynek igazából felelőse nincsen, okozója

sincsen, habár kimutattuk azt, hogy például Kecskemét vonatkozásában az uralkodó szélirányba eső parlagterületek, elhanyagolt területek adják a terhelés 90 százalékát, olyan területek, amelyek a várostól körülbelül 15-20 kilométerre, tehát nem is a közigazgatási területünkön vannak, és felmerült, hogy merre induljunk el. Voltak olyan kezdeményezések, hogy célzottan – ahogy Schmidt képviselő úr is mondta – próbáljuk meg azokat a beavatkozási területeket megtalálni, amelyek az erőforrások felhasználása szempontjából a legoptimálisabbak, de én azt javasolnám, hogy először a módszertant kellene akár a Fenntartható fejlődés bizottságának vagy a kerekasztalnak a gondozásában kialakítani, hogy mintegy kiskaté abban legyen egyetértés, hogy mikor kinek milyen okból mit kell csinálnia.

Amit a professzor úr elmondott, hogy alul vannak kezelve a betegek, ez teljesen egyértelmű, hiszen nincs normális protokollja az ilyen típusú allergiás betegségek kezelésének. Egy nagyon rossz szemlélet is van az orvostársadalomban, ami nagyon nehezen nyúl adekvát terápiás eszközökhöz, de azt hiszem, ez a mi bizottságunknak, a másik bizottságnak a problémája. Én ezt azért mondtam el, mert amikor elhangzik, hogy Nyíregyháza, Debrecen, Kecskemét, Pécs, általában azokhoz a települési önkormányzatokhoz vagy önkormányzati vezetőkhez kerül a probléma, hogy meg kell oldani ezt a problémát, akik éppen aktuálisan pozícióban vannak, és ezt a problémát fel is vállalnák, ha lenne egy olyan egységes eljárási mód, amelyre nyugodtan azt tudjuk mondani, hogy ezért kell erre ennyi forrást biztosítani, ezért kell ajánlásokat tenni a háziorvosok vagy a tüdőgondozó felé. Én a gazdákat nem szeretném kárhozhatóan ebben az ügyben. Azoknak a földtulajdonosoknak az esetében, akik elhanyagolják a földjeiket, illetve amikor gyakorlatilag beazonosíthatatlan földterületekkel találkozunk több száz hektár vonatkozásában, ahol még el sem lehet érni a tulajdonost, a hatóság beavatkozása nagyon fontos.

Sokszor felmerült, hogy érdemes lenne visszaállítani valahogy azt a régi mezőri szolgálatot, legalábbis intézményesített formában feléleszteni, hiszen nemcsak a parlagfű vagy a vidék, a föld állapota szempontjából lenne fontos ez, hanem akár a tanyai közbiztonság szempontjából is, hiszen az egy jól működő rendszer volt – de ezt inkább a minisztérium irányába szeretném javasolni.

Úgyhogy én nagyon drukkolok a kerekasztalnak, és ha lesz még hasonló kezdeményezés, nagyon szívesen részt veszünk rajta, gondolom, sok polgármestertársam nevében tudok így nyilatkozni. Köszönöm a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Majd javaslatot fogok tenni arra – befogadva azt is, amit ön javasolt –, hogy a kerekasztal hogyan folytassa, hiszen civilek és a bizottságok képviselőinek a munkájával együtt tud tenni azért, ami részben a kormányzati tevékenység kontrollját, részben pedig a jövő felé különböző, akár jogalkotási vagy egyéb lépések megtételét is jelenti. De mielőtt erre a javaslatot megtenném, Vincze László képviselő urat illeti a szó, azt követően pedig Józsa István képviselő urat.

VINCZE LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Hölgyeim és Uraim! Én azért óva intenék az ilyen betelefonálgató dolgoktól, hogy most itt mindenki mindenkit feljelentsen, mondjuk a „jóindulatú” szomszéd, egyik a másikat, mert tíz szál parlagfüvet talált a kötött talajú terület mellett, ahol ez nem jellemző.

Hogy miért Kecskemét, Nyíregyháza, s a többi, vagy Csongrádnak az a része, amely homokos? Mert ott szeret ez a gyalázatos növény, de nemcsak ez szeret ott, hanem például a vaddohány, aminek a pollenje is iszonyatosan terheli a levegőt – egy

kicsit túlságosan kiemeljük a parlagfűvet ezek közül –, vagy akár az acatpehely, vagy akár bizonyos nyárfaféleségek pollenje és minden más egyéb.

Benne vagyunk egy vizes esztendő kellős közepében, és tartok tőle – nem vagyok ugyan időjós, bár mint gazdálkodó én is szeretném tudni az időt előre, de nem látom –, hogy belvizes, vizes esztendő lesz. A kérdésem a növényorvosi kamara meg magunk felé, hogy miért neheztjük meg a helikopteres vagy egyáltalán a légi gyomirtást, növényvédelmet. Tudom, vannak indokok, méhészek, más valakik. Mi gazdák is szeretjük a méhészeket, másképp nincs napraforgótermés megye egyéb, de megfelelő szabályozottsággal – és itt jön valóban az a segítség, amit a kamara tud nyújtani, szakmai segítség, hogy nem összevissza akár időben, akár szakmaiságát tekintve – történhetnek ezek a beavatkozások.

Sokan kavarják a parlagfűvet az örömmel. Az a tapasztalatom, hogy kellő vetésforgóval sok mindent ki lehet szűrni és zárni. Óriási probléma és baj az állatállomány, főleg a kérődzők létszámának a visszaszorulása. Kérem szépen, ezelőtt harminc-nyolcvan-akárhány évvel az összes árokpart legeltetve volt, és így tovább, és így tovább, de miután sikerült úgymond eladnunk a feldolgozóipart, különvált a feldolgozóipartól a mezőgazdaság, az agrárium..., hadd ne mondjam, hogy innen kezdve a kereskedelem az, ami diktál. Nem olcsóak a gyomirtásos beavatkozások, saját tapasztalatból is mondom, nagyon drágák, és főleg olyan esztendőben, mint mondjuk a tavalyi volt, amikor óriási aszály sújtott bennünket, nemhogy gyomirtásra, hanem egyéb, ennél fontosabb – bocsánat, lehet, hogy ez a legfontosabb, lehet rajta vitatkozni – dologra sem futotta a gazdáknak, a parasztoknak, azzal együtt, hogy minden valamire való átlaggazdálkodó törekszik a gyomirtásra, mert az nyilván eleve a termés mennyiségének és minőségének a hátrányára is megy.

Parlagfű-tudatosság. Én is azt gondolom, hogy ez egy jó dolog, de én óva inteném az én négyéves kisunokámat vagy a nyolc- vagy a tízévest, hogy a parlagfű közt szédelegjen. Amikor néhány folt nekem is van a szőlőm széliben, előveszem a kézi kaszát, szépen letakarítom, és így tovább, és így tovább, és meg van oldva – igaz, hogy ehhez ma már nem nagyon értenek, csak a motoros kaszához, az meg megint üzemanyaggal jár, és hatalmas pénzzel, mindenféle talajmunka szintén. Csak azt akartam érzékeltetni, hogy eléggé terheltek tehát a gazdáink ahhoz, hogy különféle ilyen feljelentgetősdí legyen, meg hogy most menjek, meg meghallgatnak, megnéznék. Maga a műholdrendszerünk olyan tökéletes, hogy amikor a földalapú támogatást bejelentik a gazdák, szinte centire, négyzetméterre megmondható, hogy mondjuk hol hány négyzetméter borsóterülete van az illetőnek – ezt eleve be kell jelenteni a földalapúhoz. Ugyanez vonatkozik a parlagfű témájára is, tehát nem kell ehhez a szomszédnak a feljelentése az ilyen, az átlagnál fertőzöttebb területeken, és ha van három szál, akkor még nem kellene szerintem visítani. Ezt magamnak is mondom, aki utálom a parlagfűvet meg a gízgázt.

Június 30-a egy határidő, ezt illik tartani; hogy ez mennyire tolható ki az életnek megfelelően, mikor hűvös van, csapadék van, és így tovább, ehhez szerintem a szakemberek rugalmasan hozzá tudnak állni, a tárcá pedig valamilyen szinten meg tudja valósítani ezt a koordinációt. Én azt gondolom, hogy nem alapvetően a kerekasztal oldja meg ezeket a dolgokat.

Kollégáim jelzik már az időt, úgyhogy – szót fogadva – köszönettel abba hagyom.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Józsa István képviselő úr következik, őt Gyenes Géza képviselő úr követi.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm, elnök asszony, és köszönöm a földimnek, a csongrádi Vincze László úrnak, hogy figyelemmel volt rám. Én egy percben szeretném kiemelni, amit ő is és mások is mondtak: hogy csak egy jól működő, országos védelmi rendszer lehet hatékony, amiben a legkorszerűbb eszközöket is alkalmazni kell, és a környezet- és embervédelem szempontjain túl azért olyan szempontokra is érdemes figyelemmel lenni, amikor a költségeket mérlegeljük, hogy egy normális társadalomban augusztus a rekreáció időszaka mind az itt élőknek, tehát állandóan itt lakóknak, mind a hozzánk látogatók számára, és a turisztika élvezeti értéke vagy egyáltalán a turisztikai bevételekre gondolva szintén érdemes az országos védekezési technológiákat fejleszteni. Nagyon örülök, hogy a növénydoktori kamara képviselése is szót kapott ezen a megbeszélésen.

Én nagyon szeretném javasolni – ahogy az egyesület elnökétől is elhangzott –, hogy kerüljön vissza az szja felajánlható 1 százaléka körébe a parlagfű elleni védelem, mert a felajánlások nagy mértékéből, volt, amikor közel 1 milliárd jött be ebből. Látszik, hogy abban értünk el eredményeket, hogy erre veszélyként gondol a társadalom, és ahhoz, hogy a közös erőfeszítés eredményes legyen, anyagi forrás is kell. Tehát mind az 1 százalékra, mind a korszerű technológiákra, mind az összehangolt, országosan szervezett fellépés fontosságára szeretném felhívni a figyelmet. Köszönöm, elnök asszony.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Dr. Gyenes Géza képviselő úr következik, őt dr. Szalay Péter képviselő úr követi. Öné a szó.

DR. GYENES GÉZA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök asszony. Rövid, hároméves parlamenti pályafutásom tapasztalata az, hogy a parlamenti politika általában gyakorlatilag alkalmatlan egy probléma, egy ilyen jellegű probléma megoldására. Ez a mai bizottsági összevont ülés egy kicsit, úgy érzem, az én tapasztalataim szerint kilóg a sorból, hiszen itt teljesen mindegy, hogy egy képviselő a parlament milyen oldaláról jött, és hogy a pillanatnyilag kormányzó pártoknak általában az ellenzéki hozzászólásokról, szakmai javaslatairól mi a véleménye. Én azért örülök ennek, mert itt a bizottsági ülésen ellenzéki képviselőtársamtól, Varga Gézától egy nagyon érdekes felszólalás hangzott el, és magam orvosként, megmondom őszintén, egy egészen más dimenzióból látom ezt a kérdést, ugyanis a népegészségügyi célzatú programokat eddig sem egyedül az egészségügy dolga volt megoldani, hanem egy nagy társadalmi összefogás kellett volna hozzá, ami általában nem jött létre, hiányzott vagy letapadt bizonyos pontokon, szankcionálás és egyebek.

Gyakorlatilag, hogyha jól emlékszem tanulmányaimból, mi volt az istenek kedvenc eledele? Az ambrózia. A parlagfüvet is ambróziának hívják, az egyik ambróziafajta, ehhez képest ha az eddigi tapasztalatok szerint – és ennek megvannak az okai, én ezt nem vitatom – és Varga Gézának az elmondása után egy kicsit belegondolunk, hogy valójában ha az allergiás betegségeket nézem, és most az egészségügyi oldalát tudom csak vizsgálni, én nem értek a mezőgazdasághoz, és az ő tapasztalataikat vesszük figyelembe, akkor azt kell mondjam, hogy ha valami csoda folytán, valami csoda folytán máról holnapra egy darab parlagfű és parlagfűpollen nem lenne Magyarországon, akkor megszűnnének-e az allergiás betegségek; véleményem szerint nem. Tehát itt egy hatalmas harcot indítunk az istenek eledele ellen, az emberekben pedig egy félelmet keltünk, és az emberek tudatlanul félnek.

Megmondom őszintén, én magam nagyon jóízűen el tudom fogyasztani a parlagfüvet, persze nem abban a stádiumában, amikor már szórja a polleneket, hanem

amikor még fejlődik, ugyanis a legjobb salátanövények közé tartozik, tehát egy picit másképp kellene az embereket ebben a kérdésben felvilágosítani, felhomályosítani dolgokról, mert ilyen formában – és természetesen a professzor urat sem kívánom megsérteni, isten őrizzen, nem azért mondom – úgy látom, hogy egyáltalán az allergiának és főképp a parlagfű-allergiának a gyógyszeripar örül a legjobban, hiszen a gyógyszeripar termeli azokat az antiallergéneket, amelyeket a gyerekeink megesznek, millió mellékhatással és egyébbel ötvözve és újabb betegségeket keltve, szóval egy picit másképp kellene csinálni, és jobban vissza kellene mennünk a természethez. Ezért volt fontos Varga Géza megjegyzése az ökogazdaság és az ökogazdálkodási szemüveg feltétele kapcsán, mert szerintem ezt a problémát végképp úgysem lehet megoldani, a parlagfüvet nem lehet kiirtani, sajnálatos módon az allergiás betegségeket sem lehet megszüntetni, de ha azt mondjuk egy embernek, hogy megbüntettek, ha nem irtod ki a parlagfüvet, akkor a tapasztalatok szerint mégsem irtja ki, és a büntetéssel való fenyegetés hatására nem biztos, hogy megszűnik – mint ahogy itt elhangzott, hogy hány millió forint büntetést róttak ki, hogy mennyi folyt be valóban, azt senki nem tudja, de kirótták ezt a büntetést, ettől nem szűnt meg a parlagfű.

Én azt hiszem, az emberek számára másképp kellene ezt kommunikálni, és másképp kell őket megtanítani, hogy ne azért irtsuk a parlagfüvet, mert az egy csúnya, gonosz dolog – csak a természet része szerintem is –, hanem más érdekeltég mentén kell a parlagfüvet felhasználni, már amit fel lehet használni, mert parlagfűsalátát én sem szívesen fogyasztok mondjuk egy nagy, agyonvegyszerezett mezőgazdasági területről, mert abból valóban bajom lesz, nem a parlagfű miatt, hanem a sok vegyi anyag miatt. Úgyhogy én egy teljesen más szemléletű összefogásra gondolnék, és talán akkor eredményesebbek leszünk, amellet, hogy a parlagfüvet akkor sem fogjuk tudni kiirtani teljesen az országból, és sajnálatos módon az allergiás betegségeket sem fogjuk tudni teljesen megszüntetni.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Dr. Szalay Péter képviselő úr következik, azt követően lezárjuk a felszólalások sorát.

DR. SZALAY PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök asszony. Valóban nagyon rövidre szeretném venni a hozzászólásomat, és a közfoglalkoztatás kérdésére szeretnék egy kicsit nagyobb figyelmet fordítani, lévén hogy a közfoglalkoztatás vonatkozásában a parlagfűirtás az a tevékenység, ami igazából nagyon jól elképzelhető a közfoglalkoztatottak számára, mert vannak olyan területek, ahol kizárólag kézzel lehet a parlagfüvet irtani, és nem egy nagy fizikai megterhelés, tehát nagyon jól el tudnák végezni. Különös tekintettel arra, hogy most az Európai Unió ajánlásokat fogalmazott meg Magyarország számára, amelyekben kifogásolta, hogy a közfoglalkoztatottak aránya a foglalkoztatás körében nagyon nagy, és ezt csökkenteni kellene, relatíve csökkenteni kellene, én úgy érzem, hogy ez is egy ok lenne, egy teljesen reális, valós ok, ami miatt az ország visszautasíthatná az ezzel kapcsolatos európai uniós állásfoglalást. Én tehát úgy érzem, érdemes lenne azzal foglalkozni, hogy a közfoglalkoztatást hol, milyen körülmények között lehetne az adott szituációban kiterjeszteni. Köszönöm szíves figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr.

Vendégeinktől azt kérdezem, hogy kívánnak-e reagálni – láttam, hogy a professzor úr kíván reagálni néhány kérdésre –, ha igen, akkor az a kérésem, hogy röviden tegyék ezt meg.

Reflexiók

Prof. dr. Nékám Kristóf (Emberi Erőforrások Minisztériuma)

PROF. DR. NÉKÁM KRISTÓF (Emberi Erőforrások Minisztériuma):
Köszönöm szépen. Egészen szakmai kérdésekre szeretnék reagálni, de előtte egy kicsi reklám, mert annyira felmerült. 19-én 3 órakor lesz a MOK-ban egy előadásom, vitám, amelynek az a címe, hogy: „A csak allergológia syndroma”. Az európai és a nemzetközi társaságok igazából abban látják a problémát, hogy világszerte lebecsülik ezt az egész kérdést a politikusok, az egészségesekek, és sajnos nagyon sokszor a betegek is, tehát valahol ez van a háttérben. De, mondom, ez csak egy csöpp reklám dolog volt.

Iván professzor úr kérdezte, hogy mi van például Amerikában, ahol nem éri el a magyarországi koncentrációt, de az európai átlag fölött van, Oregonban, Iowában és főleg a krumplitermelő országokban. Három dolog miatt a parlagfű ott nem olyan probléma, mint nálunk. Az egyik az, hogy a mezőgazdaságban semmiféle területet nem hagynak szabadon, tehát nincs olyan, hogy mondjuk egy magasfeszültségű vezeték mellett 5 méteres körben megnő a gyom, hanem az utolsó centiméterig is levágják mindenütt. A második az, hogy amennyit kell, annyi vegyszert használnak. A harmadik pedig az, hogy a betegeket kezelik, sokkal agresszívebben és természetesen sokkal drágábban is, mint Magyarországon. Létezik tehát ez a probléma, de gyönyörűen kézben lehet tartani, legalábbis minden nemzetközi kongresszuson ez derül ki.

Amit Schmidt képviselő úr kérdezett, az egyik a budapesti régió betegei. Erre vonatkozóan semmit sem lehet mondani. Sokkal jobb az ellátás, mint az országos átlag, 100 kilométeres körzetből is járnak be a betegek, az egészségesekek és a gyógyszervásárlók, tehát ami Pesten van, az azon túl, hogy a számokat ismerjük, nem jellemző egyáltalán semmire sem a keveredés miatt.

Arra a kérdésre, hogy magasabb koncentrációnál általában súlyosabbak-e a tünetek, arra Annával is voltak éppen saját magyarországi vizsgálataink, amikor kristálytisztnak kiderült, hogy Egerben, ahol nagyon alacsony az éves terhelés, és hosszú ideje, összehasonlítva Nyíregyházát és Kecskemétet, lényegesen több a beteg, súlyosabbak a tünetek, előbb jelentkeznek a túlérzékenység és a gyógyszerfogyasztási szokások is mások. Ezt lehet mondani. Ha valaki véletlenül félreértette volna, én az elején csak a számszerűsítésen gondolkodtam, hogy az a 30/köbméter igazából egy jó mérce, de én úgy gondolom, hogy inkább a tüneteket érdemes figyelembe venni, mint ezt.

A legutolsó pedig, amit mondani szeretnék, bár nem merült fel, hogy én egy óriási problémának látom, hogy a magyar társadalom, a média nem tudja kezelni az alternatív ajánlatokat, amit legutoljára a parlagfűolaj és a..., nem tudom, annak a zselének a problémaköre volt. Hazugság az egyszerűen, alá nem támasztott hazugság, és tömegével van ilyen az allergiaellátásban. Én pontosan tudom, hogy az információhoz jutás szabadsága egy alapvető emberi jog mindenütt, Magyarországon is, de azt is tudom, hogy ez nemcsak azt jelenti, hogy információhoz lehessen jutni, hanem azt is, hogy ahhoz is hozzájuthasson, aki az információ iránt érdeklődik, hogy az az információ helytálló-e vagy nem – és ezt a részét a dolognak senki sem figyeli. Itt alapvetően, kizárólag gazdasági érdekek dominálnak, és bármit lehet hirdetni az interneten, az tévében, és azt az embert, aki csak gyógyulni szeretne, és ezért teljesen

kiszolgáltatott, nagyon sokszor hülyére veszik, és igazából megvezetik mindenféle ócska termékekkel. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szalkai Gábor főosztályvezető-helyettes urat illeti a szó ugyancsak egy rövid reagálás erejéig.

Szalkai Gábor (Vidékfejlesztési Minisztérium)

SZALKAI GÁBOR (Vidékfejlesztési Minisztérium): Köszönöm szépen a lehetőséget. Be kell vallani, hogy személy szerint én nagyon nagy – ha mondhatok ilyet – örömmel hallgattam ezt a vitát, tényleg a több oldalról való megközelítését ennek a nagyon fontos témakörnek. A minisztériumban jelen pillanatban a növény- és talajvédelemért vagyok felelős, a szakmám is növényorvos, növényvédelmi szakember vagyok én is, és nagyon nagy örömmel hallgattam azt, hogy a kamarát képviselő főtítkárné asszony is elmondta a hozzászólását. Én azért szeretném felhívni a figyelmet – mert többször elhangzott itt a vegyszerezés, a vegyszerek használata, a növényvédelem, hogy szükséges a növényorvos szaktanácsa, és akkor mi a helyzet a túlvegyszerezett mezőgazdasággal –, hogy a vegyszer fogalma egy tág fogalom, vegyi anyagokat használunk a növényorvoslásban is, az állatgyógyászatban is, a humán orvoslásban is. A növényorvos szakember egy olyan tudással rendelkezik, hogy tényleg ökológiai, biológiai alapokon nyugvó tudományágot képvisel – ez is egy interdiszciplináris tudomány –, és tud olyan tanácsot adni a gazdálkodóknak, szeretne is, és szerintem működik is ez a rendszer Magyarországon, még uniós viszonylatban is nagyon jól, hogy milyen módszerek állnak rendelkezésre arra, hogy versenyképesen egészséges terméket tudjon előállítani, és esetlegesen, a legvégső esetben milyen növényvédő szert tud használni. Tényleg szándékosan nem „vegyszer”-t mondom, hanem „növényvédő szer”-t, az engedélyezett növényvédő szerek egy kicsit szűkebb és különböző toxikológiai, ökotoxikológiai vizsgálaton átesett készítmények, amelyek persze hogy a vegyszerek csoportjába tartoznak, de a növényorvos növényvédő szerekkel kezeli a növényeket, hogyha mondhatok ilyesmit.

Néhány konkrét felszólalásra szeretnék reagálni, miután a gazdaképzés, az információk eljuttatása a gazdákhöz prioritása a minisztériumnak is és a háttérintézménynek is. Természetes, hogy nem a gyerekeket és a fiatalokat szeretnénk kiküldeni, hogy maguk végezzék el a mentesítést, hanem az szerintem egy jó irány lehet, hogyha a fiatal generáció esetleg már úgy nő fel, hogy tisztában van ezzel a problémával, és tudja, hogy mit kell megszüntetni esetleg a szüleinek vagy a nagyszüleinek, milyen irányba kell elindulni, hogy tényleg rendezettek, gondozottak legyenek a területek, és mindenki felelősséggel, természetesen nemcsak a parlagfű allergén volta miatt, hanem azért is, hogyha egy napraforgótáblán óriási gazdasági kárt is okoz a parlagfű mellett az egyéb gyomnövények megjelenése is. A különböző betegségek és károsítók ellen is természetesen a kamara és az egyéb szakmai információk nagyon nagy segítséget tudnak jelenteni.

Nagyon röviden még azt szeretném kiemelni, hogy tavaly novemberben elkészült a minisztérium gondozásában a nemzeti növényvédelmi cselekvési terv, amely az integrált növénytermesztési, növényvédelmi módszerek használatát, a növényvédő szerek felhasználásának a csökkentését célozza. Ezt is európai uniós irányelvek írják elő, de ennek a mezsgyéjén szeretnénk volna elindulni egy olyan irányba, hogy felülvizsgáljuk a hazai rendszert, esetleg a növényorvosi vénygyártás felszámolása irányába elvinni a hatósági folyamatokat, és a kamarával szorosan együttműködve tényleg tudást adni a termelőknek, tudást biztosítani a növényvédő

szert felhasználóknak, és egy kicsit megreformálva a mostani szakképesítéshez kötött vásárlási és felhasználási rendszerét a növényvédő szereknek biztosítsuk azt a szaktudást, ami megfelelő lehetőséget biztosít a termelőknek a gazdálkodásuk integrált végzéséhez. Én úgy gondolom, hogy ez az integrált gazdálkodás valahol a konvencionális gazdálkodás és az ökológiai gazdálkodás között van, tehát nem teljesen kizárva a növényvédő szereket a termelésből, viszont azt tényleg okszerűen, előrejelzésre alapozva és szakmailag megfelelően megalapozva végezzék el a gazdálkodók.

Még egy mondat a légi növényvédelem alkalmazásának lehetőségéről és ennek a szabályozásáról. Pontosan a peszticidek felhasználását, csökkentését célzó irányelv, a 2009/128 EU-irányelv az egyik paragrafusában kategorikusan kijelenti, hogy az Európai Unió területén tilos a légi növényvédelem, viszont a magyar agrárdiplomáciának szerintem az egyik legnagyobb sikere pont az, hogy kihelyezett európai uniós tanácsülés is volt Magyarországon, és ennek nyomán bekerültek azok a derogációk, amelyek által Magyarországon meg még egy pár uniós országban ezt a bevett gyakorlatot megfelelő hatósági felügyelettel a kamarai szakirányítók irányításával megmaradt ez a lehetőség, és megvan a lehetőség arra, hogy – való igaz, hogy az Európai Uniónak is és a hatóságnak is a megfelelő bürokratikus eszközök be lettek építve – végezni lehessen ezt a tevékenységet. Én azonban úgy gondolom, hogy pontosan a különböző jogszabálysértések és az egyes állampolgároknak az, azt mondom, lehet, hogy információhiányából eredő félelme az, hogy esetleg a földi gépes növényvédelem vagy légi növényvédelem közül melyik a kockázatosabb, és olyan irányban, hogy a légi növényvédelem sokkal nagyobb kockázatot jelent. Igazából aki növényvédő szerhez nyúl, annak tisztában kell lennie azzal, hogy egy kockázatos tevékenységet folytat, és természetesen van rá lehetőség, se a hatóság, se a kamara nem tudná ezt korlátozni, úgyhogy biztosítva van ez a lehetőség a termelőknek, hogy ilyen módon is mentesítsék a területüket.

Köszönöm szépen, ha egy kicsit hosszabb voltam, elnézést kérek érte.

Elnöki összefoglaló

ELNÖK: Köszönöm szépen, főosztályvezető-helyettes úr.

Tisztelt Képviselőtársaim! Remélem, hogy azért az elmúlt több mint két óra is jól jelezte, és a Nékám professzor úr által mondottak kapcsán, miszerint a politikusok lebecsülik ezt a témát, mi bizonyítottuk, hogy a bizottságaink nem becsülik le, és én köszönöm képviselőtársaimnak, hogy mindvégig jelen voltak, és felszólalásaikkal segítették ebben a munkánkat.

Szeretném megköszönni a partnerbizottságainknak is azt, hogy ebben tényleg abszolút aktívak voltak, és külön köszönöm dr. Kovács József elnök úrnak és Gögös Zoltán alelnök úrnak, hogy itt voltak, és elnököltek velem együtt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Én azzal szeretném lezárni a mai bizottsági ülésünket, hogy nyilván nem fejeztük be; egy stációhoz értünk el, van egyfajta közös tudás abban a tekintetben, hogy mi az, ami eddig történt, és mi az, amit lépnünk kell nyilván azzal együtt is, hogy 2012-ben született egy akcióterv, amely a közép-, illetőleg a rövid távú feladatokat határozza meg. Ezért én azt kezdeményezem, hogy a bizottságaink értsenek egyet abban, hogy az úgynevezett Allergia-parlagfű kerekasztal a Fenntartható fejlődés bizottságán belül folytassa a munkáját. Arra kérem az elnök urat, az alelnök urat, tegyék lehetővé, hogy bővüljön a kerekasztal a Mezőgazdasági, illetőleg az Egészségügyi bizottság egy-egy képviselőjével, hiszen ez nyilvánvalóan sokkal inkább segíti azt, amit képviselőtársaim közül többen is

megfogalmaztak, hogy itt azért egy interdiszciplináris kérdésről van szó, hogy minden oldalról próbáljuk meg meghatározni azokat a lépéseket, amelyeket távlatosan tennünk kell.

Azt kérem, és kérem, értsünk egyet abban, hogy a kerekasztal tekintse át nyilván az akcióttervet és a beszámolót is, és ahhoz képest fogalmazza meg azt, amit Zombor Gábor képviselő úr is felvetett, hogy készüljön egyfajta módszertan arra vonatkozóan, hogy kinek mikor mit kell tennie. Ebben nyilván egy fontos kérdés a finanszírozási kérdés, ezért, kérem, arra is hatalmazzuk fel a kerekasztalt, hogy tekintse át azt, hogy lenne-e mód és lehetőség arra, hogy akár jogalkotás tekintetében lépéseket tegyünk azért, hogy az 1 százalék visszaállítása megtörténhessen. Ebben nyilván azt is érdemes megvizsgálni, hogy azt követően, amikor leállításra került az 1 százalék parlagrafű-mentesítésre történő meghatározása, mondjuk hányan tettek még lépést azért, hogy önként, ettől függetlenül javasolták vagy egyáltalán kezdeményezték azt, hogy a saját 1 százalékuk erre a célra legyen nominálva.

Ugyanakkor azt kezdeményezem, hogy értsünk egyet abban, hogy a kerekasztal tekintse át, hol szükséges esetlegesen törvényt módosítani vagy jogszabály-módosítást kezdeményezni, illetőleg nyilván az operatív feladatokat tekintsük át.

Én erre kérem képviselőtársaimat, erről most szavaztatni nyilván nem fogok, de úgy gondolom, hogy e körül fogalmazható meg mindaz, ami a három bizottság mai együttes ülésén elhangzott, és természetesen még módot fogunk keríteni ebben a ciklusban arra, hogy egy bizonyos időtávlatban még rátekintsünk ugyanerre a kérdésre.

Tisztelt Vendégeink! Köszönöm önöknek az észrevételeket, köszönöm a megküldött anyagokat is, és kívánok önöknek további szép napot, szép hetet! Tekintettel arra, hogy ma a nemzeti összetartozás napja is van, azt hiszem, mi magunk a három bizottság együttes ülésének a hangulatával egy kicsit azt is érzékeltettük, hogy fontos kérdésekben lehet pártpolitikától mentesen tenni a társadalomért – én ezt köszönöm önöknek. Viszontlátásra!

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 19 perc)

Dr. Szili Katalin
a Fenntartható fejlődés
bizottsága elnöke

Dr. Kovács József
az Egészségügyi bizottság
elnöke

Gógös Zoltán
a Mezőgazdasági bizottság
alelnöke

Jegyzőkönyvvezető: Molnár Emese